RĂDĂCINI *și aripi*

Școala Gimnazială Nr. 143

Revistă școlară trimestrială

Anul II, nr. 1/septembrie-decembrie 2025

NUMĂR FESTIV - 150 de ani de la nașterea

REGINEI MARIA

Busola revistei

05 REGINA MARIA

10 KIDS TALK

12 CONSILIERE

33 PE DRUMUL VICTORIEI

51 CÂND PASIUNEA DEVINE JOC

57 DINCOLO DE CLASĂ

73 DIN MÂINILE TALE

93 ÎNVĂȚĂTURI DIN FAȚA CATEDREI

98 DESTINAȚII DE POVESTE

Toamna vine cu culoare,
Iarna cu povești și ninsoare,
Cuprinsul îl deschizi ușor,
Și citești cu mare spor!

PAUZĂ DE LA ECRANE!

INTRĂ ÎN POVESTE!

1.Regina Maria a României

150 de ani de la naștere. Un destin în slujba unei națiuni.

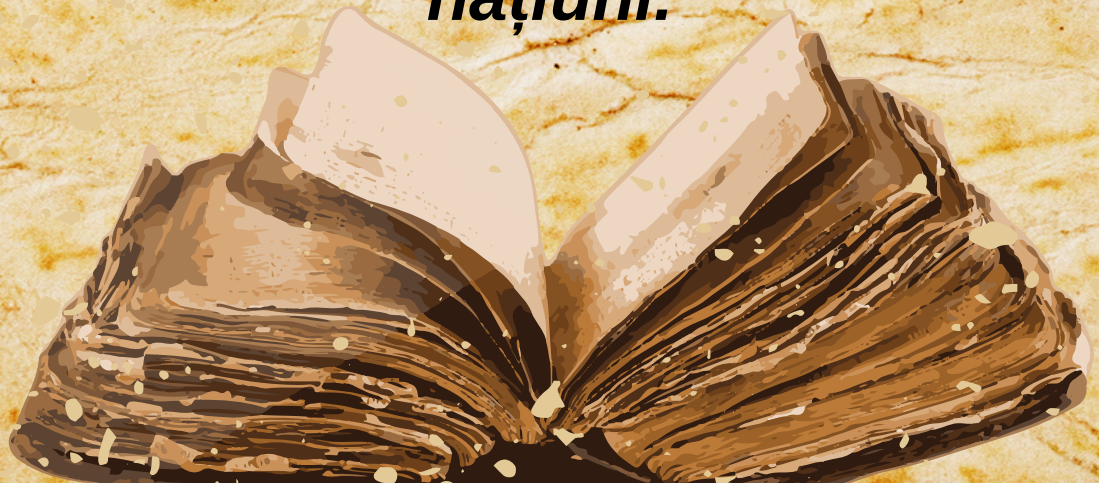

Anul acesta se împlinesc 150 de ani de la nașterea Regina Maria a României. Memoria colectivă a poporului român, pe care ne străduim să o păstrăm vie, pe măsura puterilor noastre imperfecte, se întoarce cu recunoștință și admirație către una dintre cele mai luminoase și complexe figuri ale istoriei noastre. Personalitate marcantă a începutului de secol XX, regina Maria nu a fost doar o suverană în sensul formal al cuvântului, ci un simbol viu al devotamentului, curajului și inteligenței politice și umane puse în slujba idealului național.

Născută la 29 octombrie 1875, în familia regală britanică, Maria Alexandra Victoria a venit pe lume într-un univers al rigorii și al responsabilității, fiind nepoata reginei Regina Victoria, împărăteasa Imperiului Britanic aflat la zenit. Educația sa aleasă, profund ancorată în valorile datoriei și ale onoarei, avea să-i modeleze caracterul și să-i pregătească destinul de excepție. În 1893, prin căsătoria cu prințul moștenitor Ferdinand I al României, viitorul rege al României, Maria își începea drumul într-o țară pe care avea să o adopte cu o pasiune și o loialitate rar întâlnite.

Venirea sa în România nu a fost lipsită de provocări. Diferențele culturale, limbajul, dar și rigorile unei curți regale încă dominate de influența rigidă, de extracție prusacă, riguroasă și taciturnă a regelui Carol I al României, au pus la încercare spiritul tinerei principese. Cu toate acestea, Maria a demonstrat rapid o capacitate extraordinară de adaptare și o dorință autentică de a înțelege și iubi poporul român. Această apropiere de oameni avea să devină una dintre trăsăturile definitorii ale domniei sale, îndeosebi pe fronturile românești din Primul Război Mondial.

Momentul în care personalitatea reginei Maria a strălucit cu adevărat a fost perioada dramatică a Primul Război Mondial, pe care deja l-am amintit și nu întâmplător. În anii grei ai conflagrației, când România era amenințată din toate părțile, iar capitala fusese ocupată, armata și țara retrăgându-se în nordul Moldovei, regina Maria a devenit un adevărat simbol al rezistenței și speranței. Refugiată la Iași alături de familia regală și de guvern, ea nu s-a limitat la un rol decorativ. Dimpotrivă, a fost prezentă pe front, în spitale, printre răniți și bolnavi, fiind supranumită „Mama răniților”.

Curajul său nu a fost doar unul simbolic. Regina Maria a participat activ la organizarea serviciilor medicale, a sprijinit moralul armatei și al populației civile și a fost un factor de coeziune într-un moment de profundă criză națională. Într-o epocă în care rolul femeilor în viața publică era limitat, ea a depășit convențiile și a demonstrat că devotamentul față de țară nu cunoaște bariere de gen sau statut.

Un alt moment esențial în care regina Maria și-a pus amprenta asupra destinului României a fost Conferința de Pace de la Paris din 1919, în urma căreia s-a recunoscut pe plan internațional realizarea Marii Uniri. Prin farmecul, inteligența și abilitatea sa diplomatică indiscutabile, prin frumusețea sufletului ei pasionat de femeie, regina a reușit să câștige simpatia marilor lideri ai vremii, precum Georges Clemenceau sau Woodrow Wilson. Deși nu avea un rol oficial în negocieri, influența sa a fost semnificativă, contribuind la consolidarea imaginii României pe scena internațională.

Regina Maria nu a fost doar o figură politică și istorică, ci și una culturală. Scriitoare talentată, ea a lăsat în urmă o operă literară valoroasă, în care și-a exprimat sensibilitatea, viziunea și experiențele. Lucrări precum „Povestea vieții mele” dezvăluie o personalitate complexă, profund umană, capabilă de introspecție și reflecție. În același timp, a fost o mare susținătoare a artei și a tradițiilor românești, contribuind la promovarea identității naționale.

Un aspect adesea remarcat al reginei Maria este legătura sa specială cu locurile din România. Castelul Bran și reședința de la Balcic au devenit spații emblematice ale prezenței sale până în zilele noastre, reflectând gustul său artistic și dorința de armonie cu natura. Balcicul, în special, a fost locul său de suflet, unde a creat un adevărat sanctuar al liniștii și frumuseții.

Dincolo de toate realizările sale, ceea ce impresionează cel mai mult la regina Maria este dimensiunea umană. A fost o mamă devotată, o femeie pasională, chiar controversată în acest ultim sens, și o suverană profund implicată în viața țării sale. Nu a fost lipsită de controverse sau dificultăți, însă tocmai aceste aspecte îi conferă autenticitate și complexitate.

La 150 de ani de la naștere, figura reginei Maria rămâne un reper de necontestat în istoria României. Într-o lume aflată în continuă schimbare, valorile pe care le-a întruchipat – curajul, empatia, responsabilitatea și dragostea de țară – sunt mai actuale ca niciodată. Ea nu a fost doar o martoră a istoriei, ci un actor activ care a contribuit decisiv la modelarea ei.

Moștenirea sa nu se regăsește doar în paginile cărților de istorie, ci și în conștiința colectivă a românilor. Regina Maria a reușit să transforme statutul de suveran într-o misiune de suflet, demonstrând că adevărata putere constă în capacitatea de a inspira și de a uni.

Astăzi, când comemorăm 150 de ani de la nașterea sa, nu celebrăm doar o personalitate istorică, ci un ideal. Regina Maria a fost și rămâne un model de leadership autentic, bazat pe valori și pe o profundă înțelegere a nevoilor oamenilor. Prin tot ceea ce a făcut, ea a arătat că dragostea pentru o țară nu este doar un sentiment, ci un angajament zilnic, asumat cu demnitate și pasiune.

Într-un timp în care societatea are nevoie de repere solide, exemplul reginei Maria continuă să inspire. Povestea sa este, în esență, povestea unei alegeri: aceea de a transforma privilegiul într-o responsabilitate și de a pune binele comun mai presus de interesul personal. Pentru aceasta și pentru multe altele, numele său va rămâne pentru totdeauna înscris cu litere de aur în istoria României.

Director profesor Dan-Alexandru Chiță

2.
Kids Talk

Lecture recommandée – « Le Prince Cruel »

L'un de mes livres préférés, c'est « Le Prince Cruel », écrit par Holly Black. C'est le premier livre de la série « Le Peuple de l'air », qui raconte un monde magique peuplé par des créatures fantastiques.

L'histoire commence avec Jude, à l'âge de sept ans, quand elle et ses deux sœurs sont enlevées du monde des mortels par un général féérique appelé Madoc, le père de sa demi-sœur aînée, Vivienne. Il les emmène dans le royaume des Fées à Terrafæ, où elles grandissent parmi des créatures fabuleuses mais méchantes.

Au moment du couronnement, la famille royale est trahie. Jude tente de reprendre la couronne et de la rendre à l'héritier légitime. Peu à peu, Jude découvre des secrets politiques et elle comprend que le royaume cache des dangers. Elle prend des décisions importantes qui peuvent changer l'avenir du royaume.

Ce livre est intéressant parce qu'il montre un monde magique mais dangereux. L'histoire est pleine de mystère et de surprises. C'est une lecture captivante, qui donne envie de lire la suite.

Asolomiei-Andrei Ștefan, clasa a VIII-a A

Prof. coord. Stănică Ionela-Loredana

ENGLISH IN MY LIFE

I began learning English when I was 5 years old. First I was scared because I didn't know what I needed to do. In the second lesson, our teacher gave us a paper to draw on it. It was about our favorite animal. I drew a cat. My teacher was proud. After some lessons we had to do online English because it was Covid-19. My mum always stayed next to me to see what I was doing. My favorite thing was when we were playing games. It was funny to say the least.

When I grew up, I started to write in English. We also wrote on booklets. Sometimes it was boring. When I got bigger, things were hard and this did not take my surprise. I was in a class with kids older than me. It was a little hard, but I could handle it. Now I am in a class with kids that are in the fifth grade. I am in the fourth grade. Now we play a little, which is not always as it should be. All the time we keep writing a lot. Sometimes we play Kahoot. It' s my favorite game! It' s an educational game with questions and you are demanded to answer fast. If you answer fast and correctly, you obviously get points. At the end if you got many points, you could be on the podium.

There are tests too. Cambridge is my favorite. I did Starters, Movers, Flyers and now I need to do KET (Key English Test). It' s for kids a bit older than me, but I will do it and I am sure to achieve a good result.

I love English!

ISPAS AMALIA IOANA, CLASA A IV-A B

White Fang

„White Fang" by Jack London is a popular book that I read and which I consider very interesting!

It's an unusual story because it was written from the perspective of a small wolf-dog, so that the ones who are reading this story notice how a small wolf sees and feels around the world.

The story was published in 1906 and Jack London gained fame in the USA and many other countries. It is a classic a story about wilderness and man's desires and blissfulness as a human being.

Mara-Andreea Arapalea
Clasa a IV-a B

WHAT I DIDN`T LIKE ABOUT BROTHERS GRIMM, CINDERELLA STORY

Even if I read Cinderella in English, I was still upset at the end, because it was so sad.

First of all, the girl doesn't have a real name. Everyone calls her after the activity she is doing.

Cinderella experiences drama when her mother dies, when her father is away from home for a long period of time and when she has to obey her stepmother.

The good fairy who helps her go to the ball didn't take care of her before, when she was living with her mice in the attic of the house and when her older sisters were bullying her.

The prince Cinderella met at the ball was enchanted by her clothes and beauty. If the girl didn't have expensive clothes, she couldn't go to the ball, but she was lucky because the fairy helped her.

After the marriage the girl stayed with the same ugly name. This thing made me sad because I think that you can't be happy being Cinderella.

I would have liked Cinderella to have received an honorable name as a gift from her father at the end of the story, so that her suffering would disappear forever.

The prince saved Cinderella for her beauty. If the prince had been blind, would he have saved her for her kindness? I think so.

I hope that contemporary stories do not promote bullying and human suffering.

Gabriel - Iulian Pavel, clasa a IV-a B

Book Hunters

Today, I present one of my favorite books, called “Book Hunters”. Jennifer Chambliss Bertman tried to make this b very mysterious. That’s why I like it.

The book is about a girl named Emily. She goes with her family to San Francisco for a few days. She doesn’t like anything there, except for Garrison Griswold, her idol. He is a writer, who created the best online game ever for library lovers. In Book Hunters (this is the name of the game) the books are hidden around the country, and children can find them with the help of clues.

Emily learns that Griswold was attacked by two men, so he is in the hospital. He decided to create a new game, but he can’t afford to do this without risking his life. With her new friend, James, Emily finds a very strange book, with intentional spelling mistakes. Everyone thinks it is about Griswold's new game and that they will find a very good prize at the end. The children are competing against many bad guys, so it becomes a race: children vs bad guys.

The goal of the game is not only to solve the mystery before the attackers do, but above all, to stay alive until the game ends.

I hope you enjoyed reading the book. I hope you will read this mysterious book, too!

ELEV CRISTEA ADRIAN,

CLASA A IV-A B

Sur les traces de Phileas Fogg

« Le Tour du monde en quatre-vingts jours », écrit par Jules Verne, est un roman classique qui a pour thèmes l'aventure et l'amitié. J'aime ce roman parce qu'il est plein de péripéties et de témoignages d'amitié. L'histoire nous porte dans un monde inconnu et nous suscite l'imagination et la curiosité.

Le personnage principal du roman est le riche Anglais Phileas Fogg. Il fait un pari avec ses amis du Reform Club. Il dit qu'il peut faire le tour du monde en quatre-vingts jours et mise la moitié de sa fortune – 20 000 livres. Accompagné par Jean Passepartout, son nouveau valet, Phileas Fogg part de Londres, le 2 octobre 1872, en une expédition extraordinaire qui doit se terminer le 21 décembre, à 20 h 45.

Le voyage est plein d'obstacles : vols, retards, perte de trains et de bateaux, conflits. Phileas Fogg et son valet font une longue expédition comptant plusieurs grandes villes comme New York, San Francisco, Calcutta. En chemin, Fogg et Passepartout sauvent une jeune fille indienne, Aouda, qui les accompagne dans leur voyage. À la fin, Fogg croit avoir perdu le pari à cause d'un imprévu (il manque le train de retour pour Londres), mais il découvre qu'il a gagné, grâce au décalage horaire. Il arrive à temps et épouse Aouda.

Ce roman de Jules Verne illustre l'importance de l'amitié, de la loyauté, de la persévérance et le pouvoir transformateur des voyages sur les personnes qui s'y engagent. Je vous le recommande vivement.

Tacliciu Bianca Ștefania, clasa a VIII-a B
Prof. coord. Stănică Ionela-Loredana

How do teenagers spend their free time? The case of my class

These days, most teenagers spend a large part of their free time on their phones. Social media, games, and other forms of entertainment have become a big part of our daily routine. In the past, kids used to go outside more often which had many benefits, but times have changed and technology now plays a leading role.

Even so, some of my classmates still go outside a lot, they play football (especially the boys) or with the *kendama*, the popular toy that has taken our generation by storm. Crazy, right? I'm also impressed! On the other hand, many of the girls in my class prefer going shopping and talking about their current obsessions, be it a new TV show, song, artist, etc.

Besides going out, a lot of teenagers listen to music or play video games like *Fortnite*, *Roblox*, or *Minecraft*. That's cool, right? I used to play *Fortnite* myself, and I can confirm that it's incredibly fun. Of course, many teens also enjoy relaxing, sleeping, or eating, simple activities that help them unwind after a long day.

As for me, I like to spend my free time drawing, painting, singing, or sometimes... just sleeping! And, of course, we all must do our homework, which can be tiring sometimes, depending on the subject and our mood, but it's part of our daily life. I know most people my age prefer to spend their free time alone as much as possible, but I think it's important to enjoy part of your free time with family, because when you grow older, you will wish you had more time to spend with them.

Overall, the most popular ways teenagers spend their free time are using their phones, going outside to play with friends, or simply relaxing.

Don't forget to spend time with your family and friends!

Gafton Leia-Elisa, clasa a VI-a C

Prof. coord. Dan Alexandra Luiza Flori

Best Moment

What do teens my age like browsing online? What are my gen's favourite online attractions?

Although the presumption that boys only look up "boys' things" and that girls only look up "girly things" isn't entirely false, it isn't completely true either.

There are plenty of things that teens my age search for online, such as clothes, kendamas, skincare items, games, perfumes, sneakers, artists, homework answers and so on. But this doesn't necessarily mean that only teens look up these things.

Boys my age search up kendama sites since it's one of our generation's most popular items, or they browse online for free games, scores for football games they're interested in and many similar interests. Meanwhile, girls my age often look up makeup tutorials, famous music artists, nice-smelling perfumes, new fashion trends, skincare products and other beauty-related topics.

However, the things that attract my generation most are popular items or what we call “trends.” We usually look up trends because they are considered cool, and following them often makes us feel cool as well. Examples of current trends include the kendama, Labubu toys, Dubai chocolate, “six seven” or “four one”, matcha lattes, or games such as *Clash Royale*, *Clash of Clans*, *Fortnite*, *PUBG*, *Call of Duty*, and many others.

In conclusion, while boys and girls may have different interests, the online world of teenagers is far more diverse than stereotypes suggest. What truly shapes our searches is not gender, but the trends and interests that bring our generation together.

Soare Gabriel Ionuț, clasa a VI-a C
Prof. coord. Dan Alexandra Luiza Flori

3. CONSILIERE

„ÎMPREUNĂ PRINDEM CURAJ!”, UN PROIECT DESPRE OAMENI, EMOȚII ȘI TRANSFORMARE

Există proiecte care se scriu în documente, dar și proiecte care se scriu, pas cu pas, în sufletele copiilor. „Împreună prindem curaj” a fost, fără îndoială, din cea de-a doua categorie. Desfășurat în perioada octombrie–decembrie, în cadrul *Școala Gimnazială Nr. 143*, proiectul a reprezentat mai mult decât o succesiune de activități educative: a fost o intervenție psihopedagogică amplă, centrată pe prevenirea violenței școlare, dezvoltarea competențelor socio-emoționale și consolidarea unui climat educațional sigur și empatic.

Din culisele coordonării: provocări, emoții și responsabilitate profesională

Coordonarea unui astfel de proiect presupune mult mai mult decât respectarea unui calendar sau bifarea unor obiective. Din postura de consilier școlar, am resimțit permanent responsabilitatea de a crea contexte de învățare cu sens, adaptate nevoilor reale ale elevilor, profesorilor și părinților. Fiecare activitate a fost gândită ca o formă de intervenție preventivă, bazată pe principii ale consilierii psihopedagogice: *siguranță emoțională*, *participare activă*, *reflecție ghidată* și *valorizarea experienței personale*.

Provocarea majoră a fost armonizarea dimensiunii logistice cu cea emoțională. Elevii nu vin la astfel de activități ca „beneficiari”, ci ca persoane cu istorii, trăiri și mecanisme de apărare diferite. A fost esențial să construim un cadru predictibil, în care exprimarea emoțiilor să fie validată, iar comportamentele să poată fi analizate fără etichetare. De multe ori, în spatele unui comportament agresiv am descoperit dificultăți de autoreglare emoțională, nevoi de apartenență sau lipsa unor modele relaționale funcționale.

Diversitatea activităților propuse a permis abordarea fenomenului „bullying” din perspective multiple: cognitivă, emoțională, comportamentală și socială. Campaniile multimedia, cluburile de film, concursurile creative sau întâlnirile cu reprezentanți ai instituțiilor publice au facilitat procese de conștientizare profundă. Elevii nu au fost doar receptori de informație, ci actori implicați, capabili să reflecteze critic asupra propriilor comportamente și asupra impactului acestora asupra celorlalți.

Vizionarea filmelor tematice și dezbaterile ulterioare au fost momente-cheie de activare a empatiei cognitive și emoționale. Mulți elevi au reușit să verbalizeze pentru prima dată emoții precum rușinea, frica de respingere sau sentimentul de neapartenență. Din perspectivă psihopedagogică, aceste momente au facilitat restructurări cognitive importante, elevii începând să înțeleagă consecințele relaționale ale comportamentelor de tip agresiv sau pasiv.

Impactul asupra elevilor

Pe parcursul proiectului, am observat modificări clare în dinamica grupurilor de elevi. A crescut capacitatea acestora de a identifica situații de *bullying*, de a diferenția conflictul de agresiune și de a apela la adulți de încredere. Elevii au devenit mai conștienți de propriile emoții și au început să utilizeze strategii de comunicare asertivă, în detrimentul reacțiilor impulsive.

„Împreună prindem curaj” nu a fost doar un slogan, ci o competență construită treptat: curajul de a vorbi, de a cere ajutor, de a fi diferit și de a fi bun. Ca profesor consilier școlar, consider că impactul real al proiectului se măsoară nu doar în statistici, ci în micile transformări zilnice: un elev care își exprimă emoțiile, un altul care își cere scuze, un grup care învață să se asculte.

Acest proiect a reafirmat convingerea că prevenția eficientă începe cu relația, continuă cu reflecția și se consolidează prin comunitate. Iar atunci când școala devine un spațiu al siguranței emoționale, curajul nu mai este o excepție, ci o resursă comună.

Prof. consilier școlar Florentina Cenac

Experiența noastră în cadrul concursului „Vocea mea contează!"

Când am aflat că putem să participăm la concursul „Vocea mea contează!", ne-am gândit imediat să facem un videoclip despre *bullying* și nu doar un poster. Am vrut să arătăm cum se simt copiii când sunt răniți de cuvinte sau gesturi și cât de mult contează să fii prietenos și atent cu ceilalți.

Videoclipul spune o singură poveste, dar l-am filmat în mai multe zile și în locuri diferite. Am lucrat la scenariu și am decis fiecare scenă, ca firul narativ să fie clar și ușor de urmărit. În videoclip arătăm situații în care cineva poate fi rănit de cuvinte sau gesturi, dar și cum putem interveni pentru a opri *bullying*-ul.

Filmatul a fost distractiv, dar și obositor. Uneori trebuia să refacem scena de mai multe ori până era bine. Ne-am bucurat când reușeam să surprindem exact momentul pe care ni-l imaginam. În timpul filmărilor am râs mult și ne-am susținut una pe cealaltă, chiar și când era greu.

Ne-a plăcut să colaborăm și să găsim modalități prin care mesajul nostru să fie sincer și puternic. Uneori era greu să ne amintim replicile sau să găsim locurile potrivite, dar ne-am ajutat una pe cealaltă și am reușit să terminăm videoclipul.

Din această experiență am învățat că lucrul în echipă este foarte important și că fiecare poate contribui cu idei și energie. Am învățat să fim mai atente la ceilalți și să ne exprimăm mai clar gândurile. Ne-am dat seama că, atunci când vrem cu adevărat să transmitem un mesaj, chiar și un videoclip simplu poate avea un impact mare.

Suntem mândre de munca noastră și sperăm că videoclipul va ajuta și pe alți copii să înțeleagă cât de important este să fie atenți unii cu alții. Participarea la acest proiect ne-a arătat că fiecare voce contează și că putem face o diferență chiar și printr-o poveste simplă.

elevele Frâncu Mihaela, Ipate Maya, Toltică Antonia, Feraru Erika, clasa a VI-a B

ÎN SIGURANȚĂ ÎNTR-O LUME VIRTUALĂ *plină de provocări*

Activitatea din cadrul Şcolii Gimnaziale Nr. 143, susţinută de doamna profesor consilier şcolar Cenac Florentina, legată de siguranţa şi de pericolele din mediul online, consider că este foarte importantă în educaţia privind siguranţa oamenilor, având în vedere faptul că majoritatea timpului şi a activităţilor sunt petrecute în mediul online.

Indiferent că este vorba de un copil sau un adult, pericolele sunt la tot pasul şi pot fi întâlnite de oricine. Fie că este vorba de un *hacker*, un *spammer* sau altceva, fiecare este periculos în felul său.

Făcând parte dintr-o lume în care o mare parte din viaţa noastră se desfăşoară în mediul virtual, siguranţa pe internet a devenit la fel de importantă ca siguranţa din viaţa de zi cu zi. Fie că vorbim despre *social media*, cumpărături online, servicii bancare sau comunicare, este esenţial să ştim cum să ne protejăm datele cu caracter personal şi identitatea personală.

Poate vă întrebaţi: „De ce trebuie să cunoaştem regulile de siguranţă online?”. Păi există extrem de multe pericole doar în mediul virtual. De aceea trebuie să ştim cum să ne protejăm conturile.

Majoritatea elevilor din ziua de azi petrec din ce în ce mai mult timp în mediul online. Fie că îşi petrec timpul pe social media (TikTok, YouTube, Facebook etc.) sau pe jocuri online (Roblox, Brawl Stars, Fortnite etc.). Deşi internetul oferă multe oportunităţi educative, oferă şi diverse riscuri, cum ar fi hackerii, prădătorii, escrocii sau persoanele care îţi trimit diverse linkuri suspecte. Aceştia se pot afla oriunde. Cunoaşterea pericolelor din mediul online ajută la prevenirea situaţiilor nedorite.

Dacă cunoşti pericolele din mediul virtual, îţi poţi proteja toate conturile bancare sau de e-mail, identitatea proprie, sănătatea emoţională şi fizică şi identitatea din viaţa de zi cu zi.

Principalele pericole TIC sunt:

• CYBERBULLYING-UL (adică hărţuirea online)

Principalele motive de cyberbullying sunt lipsa de empatie, egoismul, dorinţa de control, anonimatul online (ce încurajează îndrăzneala), nevoia de atenţie sau popularitate, dar şi preluarea unor modele de comportament negative din mediul online sau din viaţa reală, pe fondul unei stime de sine scăzute sau al unor probleme emoţionale, având ca scop umilirea, sperierea sau înfrângerea victimei.

• ACCESAREA NECONTROLATĂ A DATELOR PERSONALE

Ştiaţi că doar printr-o apăsare greşită de buton un *hacker* vă poate fura toate datele? Există diverse moduri prin care ne putem proteja datele din calea hackerilor, dar câteva moduri prin care ne putem proteja conturile sunt: folosirea unor parole lungi, de cel puţin 12 caractere diferite, folosirea literelor mari, mici, cifre şi simboluri; evitarea parolelor evidente, precum nume, date de naştere sau simple, precum „123456”; activarea autentificării în doi paşi oriunde este posibil; schimbarea parolelor periodic, pe diferite platforme de socializare sau jocuri şi folosirea platformelor sigure şi oficiale.

• ESCROCHERII ONLINE

Atacurile de tip *phishing* şi e-mailurile suspecte sunt un alt lucru la care trebuie să fim atenţi. Acestea sunt foarte comune. Ele încearcă să te păcălească să le oferi parole, date bancare sau alte informaţii sensibile. Le poţi recunoaşte după adrese de e-mail ciudate sau neoficiale, diverse greşeli gramaticale, mesaje urgente precum „contul dvs. bancar va fi închis în următoarele ore dacă...”, sau linkuri care par suspecte.

• CONŢINUT NEPOTRIVIT VÂRSTEI

Mulţi copii care sunt sub 18 ani pot accesa diverse site-uri neadecvate, ce pot arăta conţinut violent, pornografic sau orice conţinut care nu est potrivit vârstei.

• DEPENDENŢA DE INTERNET SAU JOCURI

Mulţi copii de diverse vârste îşi creează o dependenţă. Fie că este vorba despre jocuri sau social media, dependenţa este nocivă.

• INTERACŢIUNEA CU PERSOANE NECUNOSCUTE ŞI POTENŢIAL PERICULOASE

Copiii sunt principala ţintă a prădătorilor, deoarece sunt mai naivi decât adulţii şi mai uşor de manipulat şi de abordat pe diverse site-uri. Mulţi copii îşi înştiinţează părinţii sau tutorele legal, iar alţii cad în plasa lor şi, după câteva zile, sunt raportaţi dispăruţi de către părinţi sau tutori legali.

Dacă un copil primeşte un mesaj dubios de la orice persoană, un adult trebuie anunţat imediat. Copilul trebuie să întrerupă comunicarea, să salveze dovezile prin capturi de ecran şi să blocheze şi să raporteze imediat utilizatorul pe reţeaua de socializare sau jocul respectiv.

În concluzie, activitatea despre siguranţa online ce face parte din proiectul „19 zile împotriva violenţei” este foarte importantă, deoarece ajută elevii să conştientizeze pericolele din mediul virtual şi să înveţe cum să se protejeze. Informarea corectă şi sprijinul adulţilor pot preveni situaţii periculoase şi pot contribui la o utilizare mai sigură şi mai responsabilă a internetului.

eleva Costache Izabela, clasa a VI-a B
Coordonator prof. consilier Florentina Cenac

Proiectul „19 zile împotriva violenței” prin ochii elevului

În cadrul Proiectului „19 zile împotriva violenței”, în această săptămână, la ora de dirigenție, am urmărit o prezentare despre cyberbullying, care mi s-a părut foarte importantă pentru noi ca elevi, deoarece am înțeles mai bine ce înseamnă comportamentul răutăcios pe internet și cât de mult poate afecta pe cineva. Consider că acest proiect este foarte necesar, deoarece violența poate apărea nu doar în viața reală, ci și în mediul online.

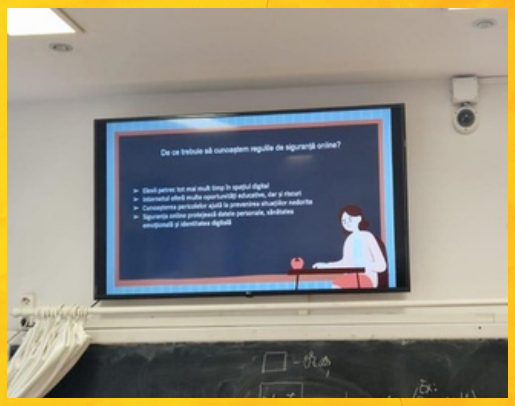

Prezentarea a fost clară și ușor de urmărit. Mi-a plăcut că am primit și sfaturi utile: să cerem ajutorul unui adult, să blocăm conturile, să păstrăm dovezile și să nu răspundem cu răutate. Aceste recomandări sunt foarte importante, deoarece ne ajută să ne protejăm și să evităm agravarea situațiilor neplăcute.

Cred că astfel de prezentări ar trebui făcute mai des în școli, pentru că ne ajută să avem un internet mai sigur și să fim mai atenți la acțiunile noastre în online. Fiecare dintre noi are responsabilitatea de a contribui la reducerea violenței prin respect și empatie față de ceilalți.

Prin această prezentare am aflat cum putem preveni principalele pericole online pentru elevi. Acestea sunt: cyberbullying-ul (hărțuire online), conținutul nepotrivit vârstei, dependența de internet sau jocuri și interacțiunea cu persoane necunoscute și potențial periculoase. Informațiile primite m-au ajutat să înțeleg cât de important este să fim prudenți în mediul digital.

Am învățat ce NU trebuie făcut în mediul online: nu se distribuie adresa de domiciliu, numărul de telefon, denumirea școlii și tot ce ține de ea, parolele sau fotografiile personale. Respectarea acestor reguli ne poate proteja de multe situații periculoase.

Așa, cu ajutorul adulților, putem pune STOP cyberbullying-ului și problemelor grave de sănătate mintală ale elevilor cauzate de acesta. Proiectul „19 zile împotriva violenței" ne învață să fim mai uniți și mai responsabili. Împreună putem face o lume mai bună!

ELEVA FERARU ERIKA, CLASA A VI-A B
COORDONATOR: PROF. CONSILIER
FLORENTINA CENAC

4. Pe drumul victoriei

Un proiect Erasmus+

în Școala Gimnazială nr. 143

Pe 22 octombrie 2025, am avut privilegiul de a găzdui primul nostru schimb de proiecte Erasmus+ cu o altă școală din străinătate. Școala Gimnazială *Kuzman Shapkarev* din Blagoevgrad, Bulgaria, reprezentată de Yoana Zasheva, profesoară de engleză, și de administratorul școlii, a trimis aproximativ 20 de elevi de liceu pentru a lucra cu noi pornind de la relația dintre preocupările actuale privind protecția mediului și metodele și tehnologiile de ultimă generație pe care le folosim în predarea disciplinelor STEM în școala noastră.

Atmosfera a fost plină de viață și emoționantă. I-am întâmpinat pe elevii bulgari cu binecunoscuta noastră bunătate națională și dansuri populare. La sfârșitul sesiunii, care a durat aproximativ 4 ore de prezentări și dezbateri în laboratorul de informatică, le-am oferit tuturor celor prezenți gustări delicioase din bucătăria tradițională românească. Bulgarii au considerat că întreaga experiență a fost un eveniment plăcut, iar mâncarea a fost mai mult decât gustoasă – și „localnicii" s-au bucurat de ea. În ceea ce privește organizarea evenimentului, putem spune cu sinceritate, fără a ne îndepărta niciun centimetru de la adevăr, că Școala Gimnazială nr. 143 a fost remarcabilă din toate punctele de vedere.

Elevii noștri și-au împărtășit cunoștințele și experiența pregătind următoarele proiecte, toate fiind bine prezentate și lăsând o impresie deosebită publicului prezent: *Poluarea și energia verde* (la acest proiect au lucrat următorii membri ai echipei: Mihai Ciprian, Asolomiei Daniel Ștefan, Pîrvu Tudor, Bădulescu Cezar, Axente Adrian, Dumitru Alexandra, Crăciun Darius, Georgiana Murat – clasele 8A și 8B), un proiect coordonat de profesorii noștri de științe Ionelia Staicu, Mihalcea Adina, *Procesele fizice și chimice* (Bădulescu Cezar, Mihai Ciprian, Asolomiei Daniel Ștefan, Pîrvu Tudor, Iuga Tudor – clasele 8A și 8B), sub îndrumarea doamnei Mihalcea Adina, profesoara noastră de chimie, *Rolul și aplicarea procentelor în activitățile zilnice* – profesionale și de altă natură (Mihai Ciprian, Săndulescu Vlad, Baba-Costescu Alessia, Asolomiei Ștefan Daniel, Giugăl Petru – clasele 6A, 8A și 8B), coordonat de profesorii Radeș Daniela și Liviu Chirimbu, ambii profesori de matematică în școala noastră, *Călătoria digitală pentru absolvenții de liceu* (Alexandru Mihai, Cezar Bădulescu, Tudor Pîrvu, Ariana Scarlat, David Ioanin – clasele 6A și 8B), sub supravegherea profesoarei noastre de IT & ITC și geografie, Ana Puncioiu. Partea bulgară s-a concentrat fie pe performanțele educaționale din școala locală (*Promovarea unei școli bazate pe STEM*), fie pe problema IA și modul în care tehnologia modernă schimbă în prezent fața învățământului în întreaga lume (*Tehnologii inovatoare în învățământ*).

Întregul schimb a fost un succes pentru toți cei implicați, atât din punct de vedere emoțional, cât și educațional. Toți participanții au fost captivați de atmosfera primitoare și prietenoasă. Singurul regret este că proiectul nu a inclus o vizită reciprocă în Bulgaria, astfel încât elevii români să fi putut vizita țara și orașul Blagoevgrad. Sperăm că schimburile viitoare vor satisface și această cerință.

DIRECTOR PROFESOR DAN-ALEXANDRU CHIȚĂ

DINAMO
ZIMBRU
DDB BUCURESTI

An Erasmus+ Exchange Project in Middle School No. 143

On the 22nd of October, 2025, we were privileged to host our first in-house Erasmus+ exchange project. Middle School *Kuzman Shapkarev* from Blagoevgrad, Bulgaria, represented by Yoana Zasheva, an English teacher by trade, and the school's administrator, sent about 20 high-school students to work on the relation between the present concerns regarding environmental protection and the ways and high-tech methods we employ in teaching STEM subject in our school.

The atmosphere was alive and thrilling. We greeted the Bulgarian students both with our well-known national kindheartedness and folk dances. At the end of the session, which lasted for about 4 hours of presentations and debates in the IT lab, we also provided everybody present with delicious treats from the Romanian traditional cuisine.

The Bulgarians found the whole experience a pleasant event and the food was beyond tasty – the locals enjoyed it as well. As far as the organization of the event is concerned, we could be honest to say, without departing an inch from the truth, that Middle School No. 143 was outstanding in all respects.

Our students shared their insight and experience by preparing the following projects, all of which were well presented and made a good impression on the attending audience: P*ollution and Green Energy* (the following team members worked on it: Mihai Ciprian, Asolomiei Daniel Ștefan, Pîrvu Tudor, Bădulescu Cezar, Axente Adrian, Dumitru Alexandra, Crăciun Darius, Georgiana Murat – classes 8A and 8B), a project coordinated by our science teachers Ionelia Staicu, Mihalcea Adina, The Physical and Chemical Processes (Bădulescu Cezar, Mihai Ciprian, Asolomiei Daniel Ștefan, Pîrvu Tudor,

Iuga Tudor – classes 8A and 8B), under the guidance of Mihalcea Adina, our Chemistry Teacher, *The Role and Application of Percentages in Daily Activities - Professional and Otherwise* (Mihai Ciprian, Săndulescu Vlad, Baba-Costescu Alessia, Asolomiei Ștefan Daniel, Giugăl Petru – classes 6A, 8A and 8B), coordinated by Radeș Daniela and Liviu Chirimbu, both teachers of Mathematics in our school, *The Digital Voyage for Secondary School Alumni* (Alexandru Mihai, Cezar Bădulescu, Tudor Pîrvu, Ariana Scarlat, David Ioanin – classes 6A and 8B), under the supervision of our IT & ITC and Geography teacher, Ana Puncioiu. The Bulgarian sides focused on either the educational performance in their local school (*Fostering a STEM-based School*) or on the question of AI and how modern technology is currently changing the face of teaching everywhere around the world (*Innovative Technologies in Teaching*).

The whole exchange came about as a success for all of us involved, both emotionally and educationally. All participants were engrossed in the welcoming and friendly atmosphere. The only misgiving is that the project did not include a mutual visit to Bulgaria so that the Romanian students will have gotten to visit the country and the city of Blagoevgrad. Hopefully, future exchanges will satisfy this demand too.

Headmaster Teacher Dan-Alexandru Chiță

Fotbal feminin - Povestea mea
În slujba balonului de foc

Pasiunea pentru fotbal am moștenit-o din familie, tatăl meu jucând și astăzi fotbal în mod organizat, fratele meu mai mare, fost elev al școlii noastre, fiind campionul sectorului cu echipa școlii și mama care ne susține pe toți în tot ceea ce ne propunem.

La clasele mici, clasele I sau a II-a, am fost selecționată de domnii profesori de Educație fizică și sport pentru a face parte din echipa școlii și așa a început totul.

La prima participare îmi amintesc că am obținut locul II la faza pe sector, am legat prietenii cu colegele de echipă și mi-am dorit să continui această frumoasă experiență și în anii viitori.

În fiecare an am obținut un loc pe podiumul pe sector, însă niciodată premiul cel mare, locul I.

În clasa a VI-a, am jucat pentru categoria U12, alături de colegele de la clasele a V-a, ne-am pregătit asiduu la antrenamente, însă știam că pornim cu o șansă mică la faza oficială a turneului, însă ne-am mobilizat și am încercat să dăm totul împotriva unor adversare mult mai bine cotate, echipe ce an de an urcau pe cea mai înaltă treaptă a podiumului.

Jucând la noi acasă, în sala pe care o cunoaștem cel mai bine și în care ne desfășurăm orele de educație fizică și antrenamentele, ne-am setat mult mai bine reperele de această dată și am reușit ceea ce râvneam de atâta timp, obținând două victorii cu același scor (2-0) în faza finală, împotriva ultimelor două campioane ale sectorului, și iată-ne, în sfârșit pe locul I, al doilea titlu din ultimii 10 ani la această categorie.

O experiență unică și plină de adrenalină ce nu poate fi descrisă în cuvinte.

Faza pe municipiu ne-a oferit o altă poveste, unde am întâlnit cele mai bune echipe ale capitalei, am pierdut un meci la diferență de un singur gol și am făcut un meci egal în faza grupelor, însă prea puțin pentru a accede în faza următoare.

După ce am participat an de an cu echipele școlii la multe competiții de fotbal și handbal, am învățat cât de importantă este munca în echipă și susținerea reciprocă între coechipieri, dorindu-mi mai mult și mai mult de la orice antrenament, meci sau competiție.

Spre bucuria mea, și frățiorul meu mai mic, elev în clasa a III-a, practică fotbalul și face parte din lotul echipei de fotbal a școlii la categoria lui de vârstă.

eleva Dobrogeanu Faustina Andra,
clasa a VII-a B

VISUL DE A FI NUMĂRUL 1

FACEȚI CUNOȘTINȚĂ CU ECHIPA ȘCOLII!

NOI PERSPECTIVE

Începutul noului an școlar ne oferă întotdeauna noi orizonturi măreţe pentru elevii noştri, dar şi pentru cadrele didactice, din toate punctele de vedere.

Talentul fără muncă se poate dovedi insuficient în perspectiva performanţei, astfel că şi catedra de Educaţie fizică şi sport a şcolii noastre a început pregătirea noului sezon sportiv chiar la început de septembrie, printr-un joc amical de fotbal în campania Școlii Gimnaziale Nr. 124, la categoria under 10.

Locul al II-lea la faza pe sector a fost cea mai bună clasare a acestei categorii de vârstă în ultimii ani, într-o competiţie unde concurenţa a fost şi este acerbă la nivel de sector în fiecare an.

Scorul din teren nici nu a contat la acest meci, dezmorţirea după vacanţă şi socializarea la nivelul lotului fiind câteva obiective ale momentului.

În speranţa că viitorul ne poate aduce multe bucurii prin multă muncă, implicare şi seriozitate, ne reluăm ciclul de pregătire şi meciuri amicale alături de copiii noştri pasionaţi de fotbal.

Profesori Dorinel Rădoi și Ionuț Streinu,
catedra de *Educație fizică și sport*

Iată componența lotului ce a participat la această primă acțiune a ciclului primar din acest an:

Clasele a II-a: Anghel Luca, Burlan Darius, Ciuraru Eduard, Constantin Edi, Muntean Alexandru;
Clasele a III-a: Martin Mihnea, Bârzoi Nicholas, Popescu Ianis, Dobrogeanu Patrick, Dumitru Nicolas, Ionescu David, Ghioca David, Pricop Andrei, Lemnaru Andy, Buzatu Lucas;
Clasele a IV-a: Radu Patrick, Roșioru Andrei, Pană Lucas, Mitel Mario, Ceaușu Ștefan, Viție Kevin, Mahriu David, Curea Ianis.

HANDBAL

NU RENUNȚA ȘI VEI REUȘI!

Uite, eu fac sport, handbal. Să nu crezi că pentru mine începutul a fost roz! Nu! Începutul a fost... cu febră musculară, cu „nu mai pot”, cu gândul de a renunța.

Dar n-am renunțat! Am continuat să muncesc la visul meu, acela de a face, într-o zi, performanță.

Nu, nu îți zic că trebuie neapărat să faci performanță (deși asta ar fi cu adevărat super), dar măcar să îți găsești o pasiune și să nu renunți, oricât de greu ți-ar fi.

Nu te compara cu alții! Compară-te cu tine, ca să devii cea mai bună versiune a ta! Fă-ți prieteni, învață de la ei și fii foarte atent la antrenori! Atunci când țipă la tine, nu o lua în nume de rău! Ei vor să dai ce e mai bun din tine și au încredere că poți mai mult!

APUCĂ-TE DE SPORT!
ȚINE-TE DE SPORT!
NU RENUNȚA!

eleva Moise Sara, clasa a IV-a A

PE DRUMUL VICTORIEI

Povestea mea pe drumul victoriei începe într-o zi de vară, mai exact pe 17 august, ziua în care am plecat spre turneul de la Braşov împreună cu colegii mei de la grupa 2015 din cadrul Clubului New Stars Bucureşti.

Drumul spre Braşov a fost distractiv deoarece am ascultat muzică şi am făcut glume. Odată ajuns acolo, domnul profesor ne-a făcut o scurtă şedinţă în care ne-a spus să fim încrezători pentru că putem câştiga turneul, iar noi asta am şi făcut.

În prima zi a turneului am avut două meciuri pe care le-am câştigat clasându-ne pe primul loc al grupei din care făceam parte.

În ziua a doua am început cu meciul din optimi de finală, câştigându-l şi mergând mai departe. Emoţiile începeau să prindă contur, iar încrederea în mine şi în colegii mei era din ce în ce mai mare. Ziua sferturilor de finală a sosit. După ce ne-am odihnit de prânz am plecat spre Stadionul Tineretului din Braşov, unde urma să jucăm împotriva echipei de la Sporting Chişinău.

Fluierul de început de partidă... emoţii, dorinţă, ambiţie, efort... şi iată că după un meci disputat, spre bucuria şi fericirea noastră tabela afişa 3-1, iar finala şi visul meu de a câştiga primul meu turneu erau tot mai aproape.

Iată şi ultima zi a turneului! M-am trezit plin de încredere şi de emoţie pentru că urma semifinala împotriva celor de la Rapid Bucureşti.

FOOTBALL

Pe tot parcursul turneului am fost susţinuţi bineînțeles de galeria noastră formată din părinţi, bunici, surori, fraţi care au făcut o atmosferă foarte frumoasă şi ne-au împins tot mai aproape de trofeu. Începe meciul; ultimul pas până la finală. Reuşim să deschidem scorul după care urmează un festival de goluri din partea noastră, iar rezultatul final este de 5 la 1 pentru noi! Plin de încredere şi fericire urmează să jucăm împotriva celor de la Kids Tâmpa Braşov marea finală.

Începem partida, iar gândul nostru este unul îndrăzneţ şi intens, acela de a câştiga. Meciul este unul echilibrat, cu ocazii de ambele părţi. Reuşim într-un final să înscriem singurul gol al meciului. „Victorie!" Trofeul este al nostru! Un vis împlinit! O speranţă devenită realitate!

Sărbătorim împreună cu galeria noastră cântând şi dansând, făcând poze în momentul derulării melodiei şi ridicării trofeului de campioni:

„Campionii, campionii!
Ole! Ole! Ole!"

elev Pană Lucas-Gabriel, Clasa a IV-a B,
Coordonator Prof. Oprea Mihaela

FOOTBALL

SPORTUL, MOȘTENIRE DE FAMILIE

Eu sunt Pană Antonia Maria, am opt ani și sunt elevă în clasa I B. Sunt o fetiță prietenoasă, vorbăreață și mereu cu zâmbetul pe buze. Îmi place să cânt și să dansez, dar cel mai mult îmi place sportul, în special handbalul, fiind și cea mai mare pasiune a mea.

Povestea a început în urmă cu un an și jumătate, atunci când mama a hotărât că trebuie să-mi consum energia constructiv. Primul antrenament de handbal a fost în incinta sălii de sport a școlii unde învăț și în prezent. Acolo am activat timp de 6 luni.

La puțin timp distanță, mama mi-a propus să merg la clubul sportiv școlar C.S.S. 6. Acolo am întâlnit-o pe doamna antrenoare, fostă colegă de echipă cu mama. Am omis să vă spun că am sportul în sânge? Mama este fostă jucătoare profesionistă de handbal, iar tatăl meu este fost jucător profesionist de fotbal în Liga I. Fratele meu mai mare îi urmează pașii tatălui meu, iar eu îi urmez pașii mamei mele.

În noua echipă am avut parte de o primire foarte caldă, m-au impresionat numărul de jucătoare și zâmbetele lor. În cadrul acestei echipe, progresez de la un antrenament la altul. Am învățat lucruri noi, am legat prietenii deosebite cu fetele și sunt foarte fericită. În fiecare săptămână avem câte patru antrenamente, la care merg cu multă nerăbdare și bucurie, chiar dacă sunt obosită după școală. Posturile mele preferate, pe care îmi place să joc, sunt centrul și interul stâng.

În weekenduri avem competiții la „Mini Handbal”, unde ne întâlnim mai multe echipe din București și jucăm. Sunt cea mai fericită când mă aflu pe teren și când înscriu goluri pentru echipa mea.

Visul meu cel mai mare este să ajung campioană la handbal, chiar dacă știu că drumul este lung și greu. Știu însă că nu sunt singură pe acest drum, pentru că părinții și fratele meu sunt mereu lângă mine, mă susțin, mă încurajează și cred în mine. Cu ajutorul lor și cu multă muncă, sunt sigură că voi putea merge mai departe, pas cu pas, spre visul meu.

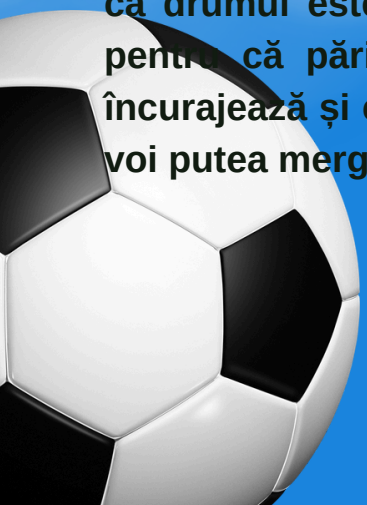

Familia
mea

Tatăl meu

Echipa mamei

Visez scene mari și lume care-mi cere autografe

Bună!

Eu mă numesc Adela. Am 10 ani și sunt în clasa a IV-a.

Povestea mea începe acum un an când pasiunea de a cânta a prins contur odată cu înscrierea la lecţiile de canto. Din clipa în care am fost înscrisă am dorit atât de mult să încep, încât așteptarea părea interminabilă.

Așteptarea a luat sfârșit într-o zi de sâmbătă când mi-am cunoscut profesoara de canto, Feli. Aceasta avea o fire blândă, calmă și răbdătoare.

Prima zi a fost destinată libertății. Am putut să aleg ce piesă doream să cânt și cum doream să o cânt. Se pare că era un test despre care nu îmi dădusem seama în acea joacă de-a cântăreaţa. Când începeam să cânt simţeam că în jurul meu se pierdea totul ca într-o lume invizibilă. Doar eu și cântecul meu contau.

Orele de canto erau o bucurie. Învăţam și doream să învăţ mai mult și mai mult, cântam și îmi doream să cânt mai mult și mai mult!

În curând, cântam piese în limba română și piese în limba engleză, iar vocalizele deveneau din ce în ce mai săltărețe și stabile în același timp.

A venit și vacanța de vară, iar eu m-am întristat pentru că urma să fac o pauză de la lecțiile de canto. În vacanță am învățat piese noi pe care de abia așteptam să le cânt sub îndrumarea profesoarei mele, Feli. Uf!...Când am revenit după vacanță, totul era schimbat. Nici măcar Feli nu mai era. Învățam acum cu o altă domnișoară profesoară. La început a fost mai greu. Încrederea pe care o acumulasem dispăruse. Cum cântecul este cel care emoționează și unește oamenii, în curând am început să-mi îndrăgesc nouă profesoară cu care exersam cu plăcere.

Nu știu cum va fi viitorul meu în muzică, știu doar că acum fac ceea ce mă face fericită: cânt! Visez scene mari și lume care-mi cere autografe!

Cred că sunt pe drumul victoriei, la linia de start!

Brîndău Adela-Sophia
clasa a IV-a B
coordonator prof. Oprea Mihaela

5. CÂND PASIUNEA DEVINE JOC

ALEXANDRU ȘI LUMEA FERMECATĂ A INSECTELOR ȘI A MICILOR LUI PRIETENI

La doar opt ani, Alexandru nu este doar un băiețel curios – este un adevărat explorator al naturii. Pasiunea lui pentru insecte și pentru micile creaturi care trăiesc alături de noi l-a transformat într-un mic naturalist, mereu pregătit pentru descoperiri.

Un univers în miniatură – chiar la el acasă

În timp ce alți copii își păstrează jucăriile pe rafturi, Alexandru își păstrează prietenii. Iar prietenii lui nu sunt deloc obișnuiți:

Gigel, o tarantulă neagră cu portocaliu, impresionantă, dar blândă pentru cine are răbdarea lui Alexandru.

Corbel, un melc african, care își plimbă cu mândrie casuța și pare mereu într-o excursie fără grabă.

Șoarec, un șoarece de pădure, mic și vioi, care îl observă pe Alexandru cel puțin la fel de atent cum îl observă el pe micuțul rozător.

Fiecare dintre aceste viețuitoare are numele ei, personalitatea ei și un loc special în universul lui Alexandru.

Alexandru și privirea lui magică

Cât este cald, nu există zi fără observații. Fie la școală, în parc, fie în curte, fie în camera lui, Alexandru studiază cu atenție fiecare detaliu. Găsește frumusețea în aripile delicate ale unui fluture, în mișcările precise ale furnicilor sau în felul în care păianjenul de perete își construiește pânza încet, dar sigur.

Un profesor pentru Ana, sora lui

Ana, sora lui mai mică, e fascinată de entuziasmul lui. Alexandru îi arată cu grijă fiecare insectă, îi prezintă gândacei sau albine, spunându-i povești savuroase despre cum trăiesc și ce mănâncă. Pentru Ana, el este profesorul perfect – răbdător, amuzant și plin de povești adevărate.

O pasiune care crește odată cu el

Fie că viitorul îl va duce către biologie, entomologie sau alt domeniu, ceva este clar: Alexandru vede lumea altfel decât ceilalți. O vede în detalii, în culori, în minuscul, în viața ascunsă care pulsează lângă noi.

Iar lumea aceasta mică îl adoră înapoi – pentru că Alexandru nu e doar un observator, ci un prieten adevărat al fiecărei creaturi.

elev Constantin Alexandru (clasa I A) și mama lui

Tenisul - marea mea pasiune

Mă numesc Kevin și am 7 ani. Sunt elev în clasa I B, iar în timpul liber practic tenisul, sportul care îmi place foarte mult.

Tatăl meu, Victor-Mugurel Anagnastopol, a fost un mare jucător de tenis. A fost multiplu campion național, campion al Europei de Est și campion național în Italia, alături de echipa din Bergamo. De-a lungul carierei sale, a câștigat numeroase trofee, diplome, cupe și medalii și a apărut în multe articole din ziare naționale și internaționale. A participat la concursuri în toată Europa, dar și în Asia și Africa.

L-am văzut jucând și mi-a plăcut foarte mult, așa că am început și eu antrenamentele de tenis. Am învățat lovitura de dreapta, lovitura de rever, scurta și serviciul. De asemenea, am început să particip la concursuri în București, unde am câștigat medalii, diplome și cupe.

Mă antrenez în fiecare săptămână cu plăcere și sper ca într-o zi să fiu la fel de bun ca tata sau poate chiar să-l depășesc.

Îi îndemn pe toți copiii să practice sport, pentru a fi sănătoși și puternici.

elev Anagnastopol Kevin Andrei

Clasa I B

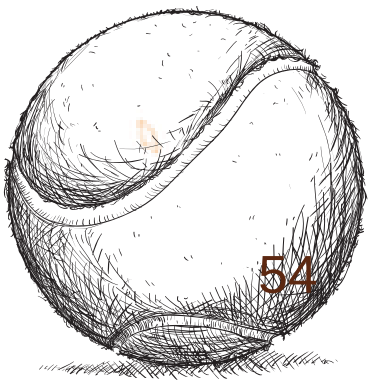

DANSUL - identitate, curaj și speranță

Mă numesc Barbu Sofia Maria, elevă în clasa I B și sunt una dintre micile dansatoare de la școala de dans **Dance World**. Pentru mine dansul nu înseamnă doar competiție, ci și familie, prietenie și momente care rămân în suflet.

Eu fac parte din trupa **BRAW CREW**, iar în vacanță am reprezentat România pe scena de la Roma, unde am ocupat locul I.

Sper ca dansul să mă ducă mereu în locuri frumoase și să cunosc oameni minunați. Voi continua să dansez cu bucurie și să dau tot ce pot pe fiecare scenă.

- **eleva Barbu Sofia Maria** (clasa I B)

Pasiunea mea LEGO

Salut! Eu sunt Mathyas şi sunt în clasa întai. Vreau să vă povestesc ce îmi place mie cel mai mult!

Pasiunea mea este să construiesc tot felul de lucruri! Nu din beţe sau pietre, ci din nişte cărămizi mici şi colorate, LEGO! În fiecare zi, după ce îmi fac temele şi mănânc, fug repede la cutia mea mare plină cu mii de piese. Îmi place să le răstorn pe covor şi să caut piesa perfectă. Uneori construiesc o maşină super rapidă, cu lumini albastre, ca la poliţie, dar acum îmi place mult *Minecraft*, m-aş juca ore întregi.

Cel mai tare e când deschid cartea mare cu instrucţiuni din cutie. E ca un puzzle, dar care stă în picioare! Tata zice că mă pricep la „orientare spaţială”. Nu ştiu exact ce înseamnă, dar ştiu că îmi iese! Şi când termin, mă simt cel mai mândru copil din lume. E invenţia mea!

Când o să fiu mare, vreau să fiu inginer sau arhitect şi să construiesc case adevărate sau poduri mari, care nu cad niciodată. Până atunci, exersez cu piesele mele LEGO. Asta e pasiunea mea super tare!

elev Urse Andrei Mathyas, clasa I B

6. Dincolo de dază

Prima zi din clasa întâi

Este toamnă. Vântul adie ușor, iar dansul frunzelor îngălbenite mă face să zâmbesc.
Cu pași repezi, dar cu multe emoții, mă îndrept spre școală.
Este prima zi din noul an școlar. Voi fi în clasa întâi.
Oare cum va fi? Oare ce ne așteaptă?
Doamna învățătoare ne-a întâmpinat zâmbind în curtea școlii. Abia așteptam să o revăd și să îmi revăd colegii.
În clasă, pe bănci, ne așteptau noile manuale și multe surprize din partea doamnei învățătoare.
A fost o zi minunată!

elev Pițigoiu Denis Ionuț, clasa I A
Profesor coordonator Ispas Ana - Maria

TOAMNA
ÎN CULORI DE VIS

Într-o zi caldă de toamnă, elevii clasei I au dat culoare sălii de clasă printr-o activitate artistică deosebit de îndrăgită de ei: desenul cu cretă colorată pe carton negru. Știam deja, încă de anul trecut, cât de mult îi încântă această tehnică, atunci când au realizat aurora boreală în culori vibrante. De aceea, am folosit de această dată șabloane în formă de frunză, perfecte pentru atmosfera de toamnă.

Copiii au lucrat cu entuziasm, alegând culorile preferate și trasând linii energice în jurul conturului. Fiecare lucrare a prins viață într-un mod unic, transformând panoul clasei într-o adevărată expoziție de „frunze în culori de vis”. Bucuria lor se poate citi și în imagini: zâmbete largi, colaborare, curiozitate și multă creativitate.

După ce am încheiat activitatea artistică, am continuat ziua cu lectura cărții „Hainele noi ale lui Pelle”. Povestea băiețelului care își dorește haine noi, dar descoperă că ele cer muncă, timp și răbdare, s-a potrivit în mod neașteptat cu atmosfera creativă din clasă. Copiii au observat singuri asemănările: și ei munciseră cu grijă pentru a obține un rezultat frumos, iar povestea lui Pelle le-a arătat că fiecare lucru făcut cu propriile mâini capătă valoare și sens.

Copiii au plecat acasă mândri de lucrările lor și cu o lecție importantă: atunci când lucrezi cu drag și perseverență, rezultatele sunt la fel de frumoase precum frunzele colorate de pe panoul clasei.

Prof. înv. primar
Anton Lavinia

Ziua Porților Deschise la Curtea Constituțională a României

Luni, 8 decembrie 2025, clasa noastră a avut ocazia să participe la o experiență inedită la **Curtea Constituțională a României** cu ocazia organizării *Zilei Porților Deschise de Ziua Constituției*, experiență care ne-a surprins în cel mai plăcut mod. Am descoperit o instituție importantă a statului și am înțeles mai bine felul în care se iau decizii esențiale pentru funcționarea țării.

Chiar de la intrare am trecut printr-un control de securitate asemănător cu cel de la aeroport. A trebuit să punem ghiozdanele și gecile pe o bandă rulantă, pentru ca personalul să se asigure că nu există obiecte interzise. Pentru noi a fost o experiență interesantă, diferită de orice altă vizită școlară.

Am fost primiți chiar de președinta Curții Constituționale, Elena-Simina Tănăsescu, alături de domnul judecător Asztalos Csaba Ferenc, care ne-au explicat rolul acestei instituții: aici se verifică dacă legile și deciziile statului respectă Constituția. Am înțeles că activitatea Curții contribuie la protejarea drepturilor oamenilor și la menținerea echilibrului între puterile statului.

Prima încăpere în care am intrat a fost sala de judecată, unde au loc ședințele publice. Ni s-a explicat modul în care sunt ascultate argumentele părților și cum sunt analizate sesizările. Deși nu am asistat la o ședință reală, am reușit să ne facem o imagine clară despre cum decurge un proces la acest nivel.

Apoi am vizitat camera de deliberări, spațiul privat în care judecătorii discută între ei și își exprimă opiniile înainte de a lua o decizie finală.

Am aflat că deliberările sunt uneori îndelungate, deoarece fiecare caz este analizat cu atenție și responsabilitate. Momentul în care am intrat în această încăpere a fost unul cu totul special, pentru că ne-a oferit acces la o zonă în mod normal inaccesibilă publicului.

Pe tot parcursul vizitei am avut ocazia să adresăm întrebări, iar răspunsurile primite ne-au ajutat să înțelegem cât de complexă și importantă este activitatea Curții Constituționale. Ni s-a explicat de ce este esențială independența judecătorilor și cum contribuie deciziile lor la buna funcționare a statului.

Excursia s-a încheiat cu o scurtă discuție în holul principal, unde ne-am împărtășit impresiile. Mulți dintre colegi au spus că nu se așteptau să fie atât de interesant, iar vizita ne-a schimbat tuturor perspectiva asupra felului în care funcționează justiția constituțională.

Pentru noi, această experiență nu a fost doar o activitate școlară, ci o adevărată lecție de civică. Am plecat cu o înțelegere mai clară a rolului Curții Constituționale și cu apreciere pentru responsabilitatea și munca celor care lucrează acolo. Vizita din 8 decembrie 2025 ne-a deschis ochii asupra unui domeniu care influențează viața fiecărui cetățean și ne-a făcut, poate pentru prima dată, să simțim cu adevărat ce înseamnă funcționarea corectă a statului.

eleva Voicu Natalia Luiza, clasa a VII-a A
Prof. coord. Prală Mariana

Experiența mea la piesa de teatru „DE-A HARAP-ALB"

În cadrul Săptămânii altfel, organizată în luna octombrie, eu și colegii mei, alături de doamna dirigintă, am vizionat piesa de teatru „De-a Harap Alb", la Palatul Național al Copiilor, o versiune modernă a cunoscutului basm românesc. Această activitate a fost diferită de orele obișnuite de la școală și ne-a dat șansa să privim literatura altfel.

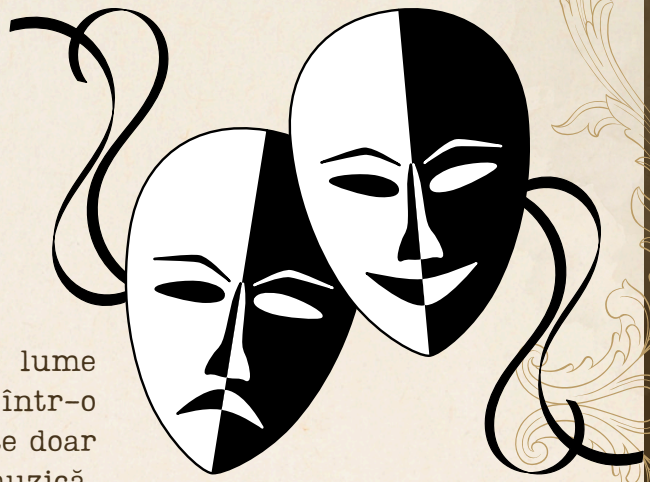

Piesa este inspirată din basmul „Harap Alb" al lui Ion Creangă, dar este adaptată pentru zilele noastre. Povestea îl are în centru pe Horia, un adolescent care se confruntă cu probleme obișnuite pentru vârsta lui, cum ar fi neînțelegerile cu părinții și prietenii. Acest lucru a făcut ca spectacolul să fie ușor de înțeles și apropiat de realitatea noastră.

La un moment dat, Horia ajunge într-o lume fantastică și devine Harap Alb, pornind într-o călătorie plină de încercări. Spectacolul nu este doar o simplă poveste pusă în scenă, ci include muzică, dans și momente amuzante, care au ținut publicul atent pe tot parcursul piesei.

Ce mi-a plăcut cel mai mult:

- Modul modern de prezentare: Personajele vorbesc pe înțelesul tinerilor, iar situațiile sunt ușor de recunoscut.
- Momentele muzicale și dansurile: Acestea au adus energie și au făcut spectacolul mai interesant.
- Mesajele transmise: Piesa ne arată cât de importante sunt curajul, bunătatea și responsabilitatea, valori utile în viața de zi cu zi.

Sala era plină de elevi, iar atmosfera a fost una plăcută. Colegii mei au râs la scenele comice și au urmărit cu interes momentele mai serioase. S-a simțit că toată lumea era implicată și atentă la ce se întâmpla pe scenă.

Piesa de teatru „De-a Harap Alb" a fost o experiență frumoasă și educativă. Ne-a arătat că o poveste clasică poate fi adaptată într-un mod modern și atractiv pentru tineri. Consider că această activitate din Săptămâna altfel a fost bine aleasă și ne-a ajutat să vedem teatrul ca pe ceva interesant și actual.

eleva Giugăl Maria Antonia
Cls. a VII-a A
Prof. coord. Prală Mariana

Când curtea școlii *a devenit poem de curaj*

În prima zi din *Săptămâna Altfel*, o dimineață senină, cu lumină blândă de toamnă, a deschis curtea școlii ca pe o scenă largă, pregătită pentru un spectacol neașteptat. Pași mici de copii au întâlnit pași puternici de cai, iar zumzetul lor curios s-a împletit cu liniștea disciplinată a jandarmilor veniți în vizită.

Copiii au privit totul cu ochi mari, ca într-un film în care realitatea devine lecție, iar lecția devine mirare. Au pus întrebări, au zâmbit, s-au apropiat fără teamă, pentru că fiecare demonstrație a fost o poveste despre siguranță, despre responsabilitate și despre oameni care poartă uniforma nu pentru a impune, ci pentru a proteja.

Poate că peste ani, unii dintre ei își vor aminti atingerea unui cal, lăbuța unui câine sau siguranța transmisă de prezența jandarmilor, și vor înțelege că toate acestea au fost primele lor lecții despre curaj.

Caii, înalți și eleganți ca niște umbre aduse din poveștile vechi, s-au lăsat mângâiați de palmele calde ale copiilor. Câinii de serviciu, vigilenți și jucăuși, au arătat câtă încredere se poate ascunde într-o privire animală care știe să protejeze. Iar armele și echipamentele, strălucind în soare, au vorbit fără cuvinte despre grija și curajul cu care jandarmii păzesc viața comunității.

În acea zi, curtea școlii a respirat altfel: ca un poem în care puterea și gingășia au mers mână în mână, ca un mesaj care spune copiilor că în lumea noastră există și eroi adevărați, nu doar în cărți.

Prof. înv. primar Anton Lavinia, Ispas Ana-Maria

ESCAPE ROOM BIOLOGIC

Evenimentul susținut și coordonat de doamna profesor Brhanovic Klara a fost unul foarte interesant și interactiv, implicând multă muncă depusă și activități atât distractive, cât și educative.

Jocul a inceput cu o scurtă prezentare despre descoperirea ADN-ului, urmată de stabilirea misiunii noastre - găsirea paginii pierdute din jurnalul științific. Activitatea a constat în parcurgerea a 5 probe de către fiecare dintre cele 5 echipe, cu scopul de a afla un cuvânt. Fiecare probă avea ca recompensă o literă, necesară pentru a forma cuvântul final. Acesta trebuia apoi unit cu cuvintele obținute de celelalte echipe, formând o propoziție.

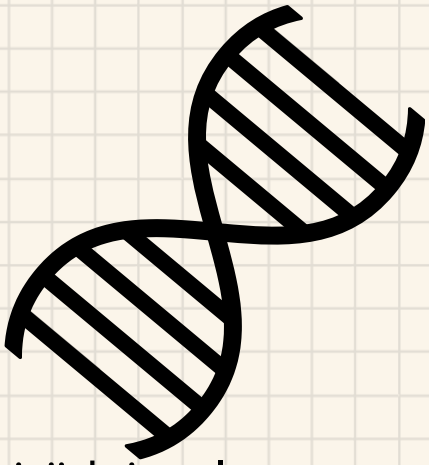

Probele au fost:

- Găsirea a două frunze de hârtie ascunse prin clasă;
- Observă celule de frunză la microscop;
- Extragerea ADN-ului din celulele de banană;
- Observă celule din epiderma de ceapă la microscop;
- Descoperă cuvântul ascuns si reasamblează piesele paginii de jurnal ascunse;

Începând cu prima probă, am avut emoții, chiar dacă s-a dovedit a fi una ușoară și am terminat destul de repede, găsind o frunză în fața clasei și cealaltă în spatele acesteia.

A doua probă a fost puțin mai grea, dar nu imposibilă. Doamna profesor ne-a oferit un microscop și o punguță cu frunze. Apoi a trebuit să luăm lamele și să le punem la microscop împreună cu un strat subțire din epiderma frunzei. După ce am reglat microscopul, am putut observa multe celule ale frunzei, ceea ce a fost fascinant.

A treia probă a fost mai interesantă decât a doua. Doamna profesor ne-a dat o jumătate de banană, un pahar, o sticlă cu detergent și alcool izopropilic 99%. Am strivit banana și am pus-o într-o sită, unde am adăugat detergentul și alcoolul. Lichidul filtrat avea firișoare de ADN vizibile, ceea ce a făcut experimentul mult mai interesant. A patra probă a fost similară cu a doua, însă celulele se vedeau mai clar la microscop, fiind colorate cu albastru de metil.

Această activitate coordonată de doamna profesor ne-a ajutat să înțelegem mai bine biologia și ne-a arătat că învățarea poate fi interesantă atunci când este combinată cu experimente practice și lucru în echipă.

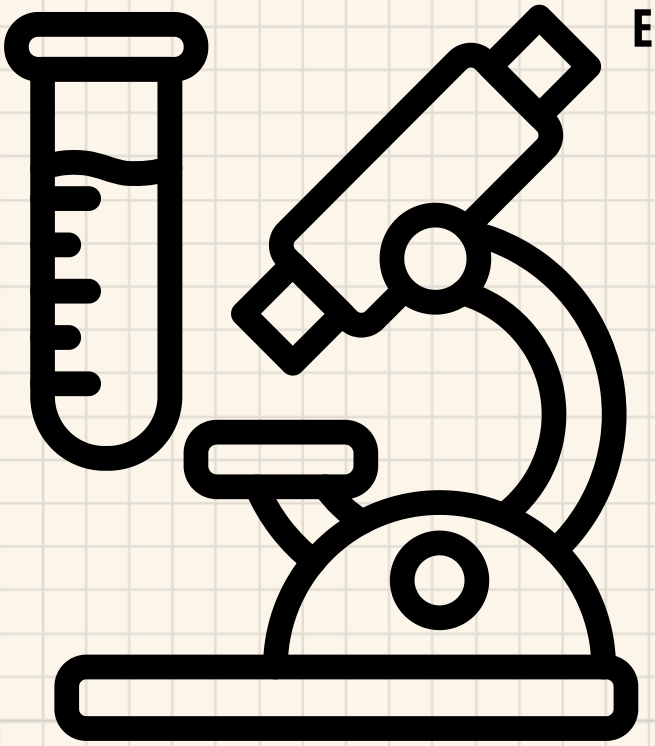

Elev Toma Andreas Fabian, clasa a VII-a A

Coordonat de Prof. Brhanović Klara

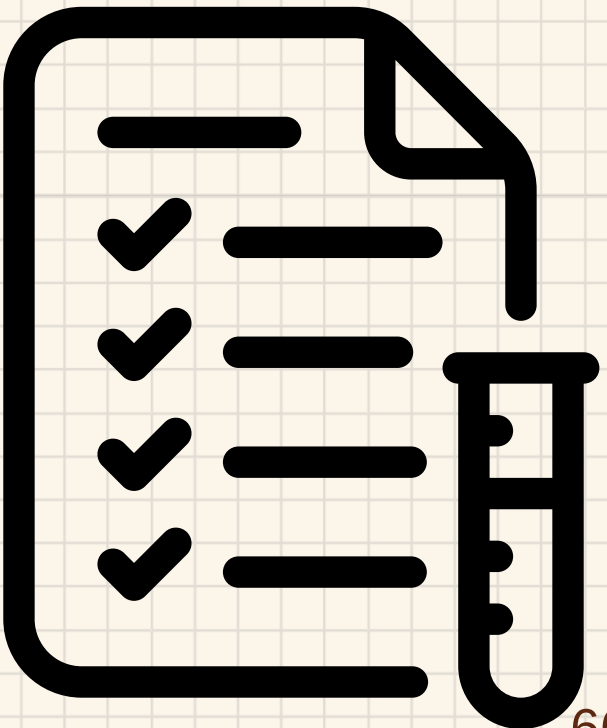

ZIUA NAȚIONALĂ ÎN ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 143

O BUCURIE A SUFLETULUI ROMÂNESC

E aproape o tradiție a școlii noastre să organizam festivitatea de 1 Decembrie – Ziua Națională a Romaniei în Școala Gimnazialaă Nr. 143. Anul acesta am organizat o serbare de aproape două ore în sala noastră de sport. Cu mic, elevi de toate vârstele și clasele, cu mare, părinți și profesori de la tinerețe la bătrânețe, am pus la cale un recital de cântece patriotice și de dansuri populare care au fost pe placul tuturor celor prezenți. Calitarea interpretărilor și siguranța de sine a elevilor au depășit așteptările din anii precedenți.

Corul școlii, coordonat cu simțire românească de domnul profesor de Educație muzicală, Dan Arapalea, ne-a fericit cu câteva cântece importante pentru conștiința noastră de patrioți români: *Deșteaptă-te, române!, Dragă Românie, Avem o țară, Treceți batalioane române Carpații, Românie, mândru plai* și la final, spre bucuria tuturor celor adunați, *Hai să-ntindem Hora Mare*. Doamna profesoară de Istorie, Grecu Marinela, a coordonat o echipă de recitatori compusă din elevii Baba-Costescu Alesia, Alexandrescu Ariana, Sandu Roberta, Andrei Camelia şi Stan Alexia. Coordonați de domnișoara profesoară de la învățământ primar Geabot Cristina, elevii clasei pregătitoare B, mici, dar talentați și plin de voie bună, au dansat pentru noi *Hora românească*. Doamna pedagog a Școlii Gimnaziale Nr. 143, Tatarici Mirela, atât de implicată și cu mult har în viața elevilor noștri de la învățământul primar, a pregătit un moment special. Elevii Anton Anais, Berzovan Lisa, Brindău Ameli, Tutoianu Luca, Ispas David, Butănescu Luca, Costache Vladimir, Cruceru Ema și Cruceru Ariana de la clasele primare, alături de foștii elevi de la semiinternat, exemple bune de urmat, Puncioiu Ilinca și Tudică Denis, ne-au încântat cu recitări, un cântec și un dans. Elevii clasei a IV-a B, pregătiți de doamna profesoară pentru învățământ primar, Mihaela Oprea, au dansat pentru noi, spre încântarea întregii asistențe, *Horă din Ardeal* și *Trandafirul oltenesc*. Doamna pedagog Tatarici Mirela a pregătit un alt moment extrem de emoționant în compania elevului Prală Bogdan de la clasa a III-a A, constând dintr-o scurtă scenetă și un cântec.

Sărbătoarea a fost deosebit de intensă din punct de vedere emoțional. Fotografiile asociate articolului de față nu surprind decât o mică parte din atmosfera generală mai mult decât plăcută, una entuziastă din multe puncte de vedere.

Serbarea s-a încheiat cu o gustare din bucatele tradiționale românești de sărbători, dar numai deserturi de această dată, spre a ne îndulci inimile aprinse de români. Cele șase mese cu bunătăți au arătat ca în basme.

Ziua Națională este mereu despre noi, oameni adunați de destin să ne bucurăm că suntem români în Școala Gimnazială Nr. 143.

GIMNAZIALA
1DECEMBRIE
NR.

GIMNAZIALA
1DECEMBRIE
NR.

BINE
AȚI
VENIT!
LA MULȚI ANI, ROMÂNIA!

ȘCOALA
GIMNAZIALA
1DECEMBRIE

GIMNAZIALA
1DECEMBRIE
NR.

MNAZIALA
ECEMBRIE

STRĂ-STRĂBUNICUL meu, eroul meu

Bunicul meu își amintea cu mândrie și durere povestea bunicului lui, un erou al familiei noastre și al României.

Ion a fost un om simplu, dar curajos, care a luptat în cel de-Al Doilea Război Mondial pentru țara noastră. El avea o inimă mare și o dorință puternică de a-și apăra țara. Când a venit ordinul de încorporare, el a plecat lăsând în urmă o soție iubitoare, Elvira, și patru copii mici. El le-a promis că se va întoarce, dar toți erau îngrijorați, căci războiul este plin de pericole. Soția lui era o nevastă puternică și muncitoare, dar i-a fost foarte greu să crească cei patru copii de una singură. Fiecare scrisoare de la Ion era o speranță pentru o viață petrecută din nou împreună. Copiii așteptau cu nerăbdare vești de la tatăl lor și fiecare cuvânt din scrisori le alina dorul. Din păcate, în 1944, destinul lui a fost tragic.

Ion s-a întors acasă, dar nu așa cum sperau ei. Abia se mai putea ține pe picioare, era slăbit și bolnav de tifos. A plecat la spitalul din orașul de lângă satul lor cu dorința de a se salva. Boala l-a răpus pe patul spitalului, iar familia a rămas răpusă de durere. El a rămas un erou în sufletele noastre și ale tuturor.

Ion a fost un exemplu de curaj și devotament. El și-a sacrificat viața pentru viitorul nostru, dar rămâne viu în amintirea noastră.

eleva Floarea Yarina,
clasa a VI-a A

profesor coordonator
Condruz Neacșa

ÎN BRAȚELE *clasei mele*

A fost început de decembrie, iar aerul părea încărcat de frig și de așteptare. Pentru mine, însă, zilele treceau sub un alt fel de greutate: greutatea emoțiilor, a neliniștii, a fricii că nu voi fi suficient de pregătită. Inspecția specială de gradul II se apropia, iar fiecare secundă părea să-mi amintească că urmează un moment în care munca mea, pasiunea mea, dar și temerile mele, vor fi puse în lumină.

Nu aș fi reușit să trec prin această experiență fără sprijinul neprețuit al colegelor mele. Ele au fost alături de mine în fiecare detaliu: m-au ajutat să decorez sala cu grijă, să aranjez fiecare colțișor cu gândul la copii, să pregătesc documentele și materialele necesare pentru inspecție. Fiecare gest al lor, un zâmbet, o întrebare caldă, o sugestie venită la momentul potrivit, a fost ca o mână întinsă peste valul de emoții care mă copleșea. Prezența, răbdarea și generozitatea lor m-au ajutat să devin optimistă.

Cu toate acestea, noaptea de dinaintea inspecției a fost lungă. Am încercat să adorm, să-mi liniștesc inima care bătea atât de tare, încât simțeam că se va auzi prin pereți. Mintea nu se oprea: „Oare am făcut suficient? Oare voi reuși să fiu cea mai bună versiune a mea?” Încerc în fiecare zi să fiu acolo pentru copiii mei, să le ofer mai mult decât cunoștințe, să le ofer răbdare, atenție, înțelegere. Și totuși, în fața acestei evaluări, m-am simțit fragilă, vulnerabilă, ca și cum toată dăruirea mea ar putea fi judecată în câteva ore.

Dar apoi i-am privit pe ei, micii mei însoțitori în fiecare zi. Clasa a IV-a, cu zâmbetele lor sincere și ochii care păreau să știe, fără să spună, cât de mult înseamnă pentru mine această zi. Copiii m-au sprijinit fără să-și dea seama că o fac. Au fost atenți, implicați, răbdători, chiar și când știam că lecțiile sunt mai solicitante decât de obicei. M-am simțit înconjurată de un val de susținere care mi-a dat curajul să pășesc în clasă cu inima tremurândă, dar plină de speranță.

A fi profesor înseamnă să te dăruiești chiar și atunci când îndoiala îți fură liniștea. Înseamnă nopți nedormite, frici care nu dispar, temeri că nu vei fi suficient de bună. Dar înseamnă și magie: momentul în care vezi că ceea ce faci contează, că prezența ta în viața acestor copii face diferența, că sprijinul lor poate transforma frica în curaj.

Astăzi, privind înapoi la acea zi, simt o combinație ciudată de ușurare și recunoștință. Emoțiile intense, nopțile nedormite, tremurul dinaintea clasei, toate acestea au fost parte dintr-o experiență care m-a făcut să simt din nou cât de vie este meseria noastră. Nu există perfecțiune, nu există rețetă exactă, există doar sinceritatea față de propria noastră dăruire și curajul de a o arăta. Există doar visuri mari și îndoieli care nu dispar niciodată complet.

Și poate tocmai în această sinceritate stă frumusețea de a fi profesor: puterea de a influența, de a lumina, de a lăsa o urmă în sufletele celor mici, puterea de a te dărui, a simți, a tremura și totuși a merge mai departe, pentru copii, pentru tine, pentru ceea ce faci cu adevărat, zi de zi.

Prof. Roșu Georgiana-Dorina

Profesori coordonatori Mariana Istrate și Georgiana Roșu

7. DIN MÂINILE TALE

CLASA A IV-A B

Butnaru Sofia-Maria

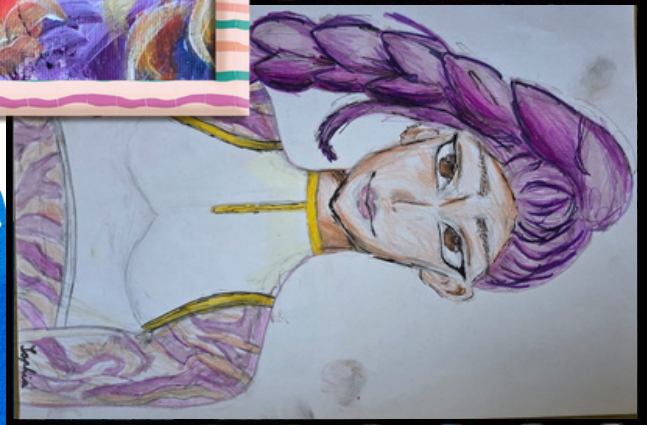

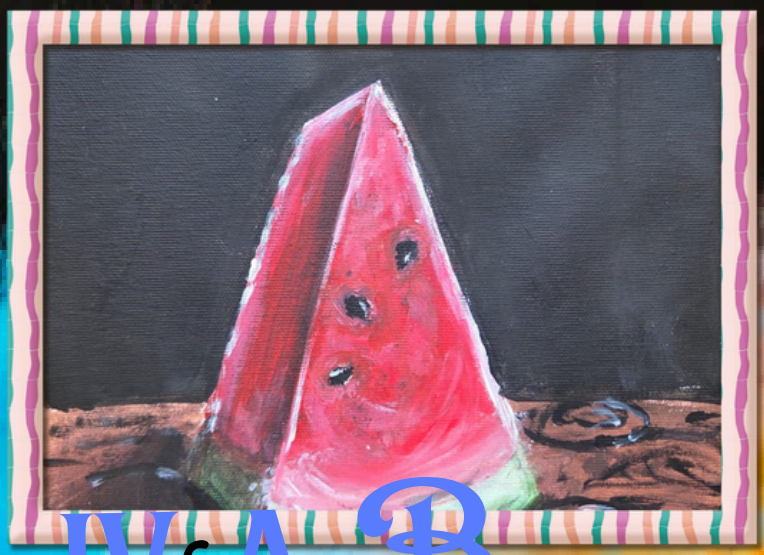

CLASA A IV-A B

Butnaru Sofia-Maria

CLASA A IV-A

IGNEA DENISA CRISTINA

CASA IA
ANTON ANAIS-MARIA

CASA IA
ANTON ANAIS-MARIA

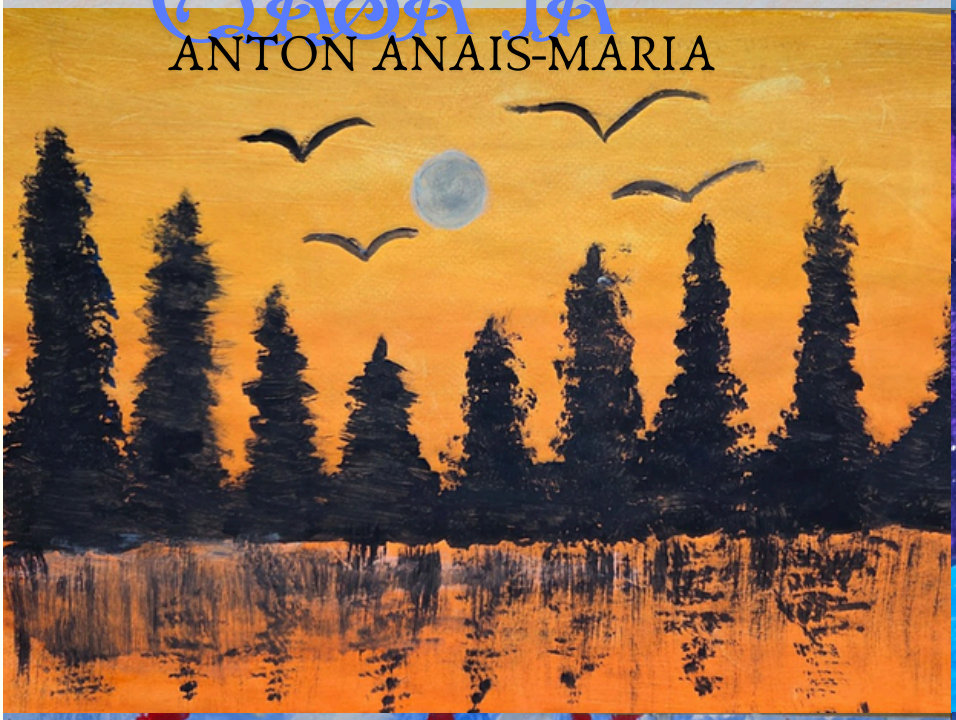
CASA IA
ANTON ANAIS-MARIA

CASA IA
BERZOVAN LISA-MARIA

CASA IA
CONSTANTIN ALEXANDRU

CASA IA
HRISTACHE RARES ȘTEFAN

CLASA IA
VOICU ANASTASIA REBECA

CLASA IA
Pană Antonia Maria

CLASA IB
Munteanu Andreas Vladimir

CLASA IB
Urse Andrei Mathyas

CLASA IB
Tabacu Nicolas Mihai

CLASA IB
Alecu Diana Maria

CLASA IB
Anagnastopol Kevin, Barac David, Butănescu Luca, Rogojinaru Florentin, Munteanu Andreas

CLASA IC
Cojocaru Petru

CLASA IA Ciobanu Gabriel, Trandafir Aris, Tabacu Nicolas, Urse Andrei Mathyas

CLASA IC
Marin Rebeca Antonia

CLASA IA Stan Ioana, Matias Paula, Bădulescu Andreea, Stoica Alma

CLASA IC
Cojocaru Petru

CLASA IABarbu Sofia, Alecu Diana, Chirtoacă Sofia, Pană Antonia

Asolomiei Ștefan și Constantin Bianca, clasa a VIII-a A

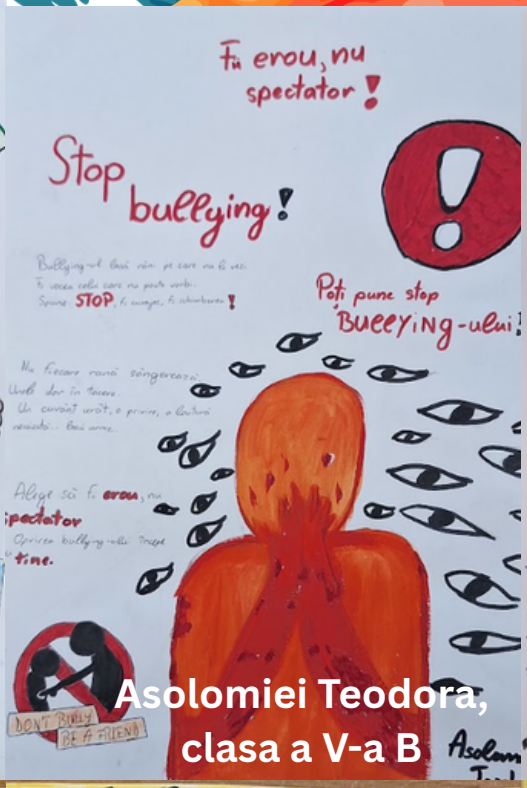

Asolomiei Teodora, clasa a V-a B

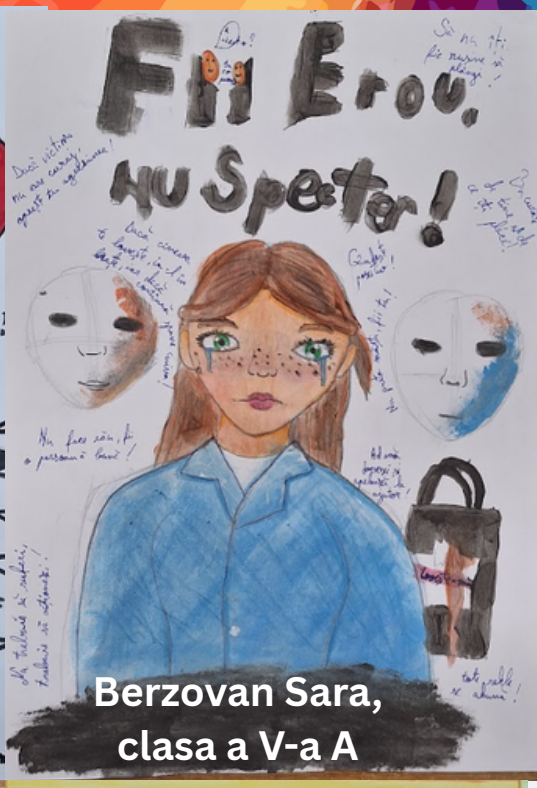

Berzovan Sara, clasa a V-a A

Brihac Radu, clasa a VIII-A c

Buzatu Aida, clasa a VI-a A

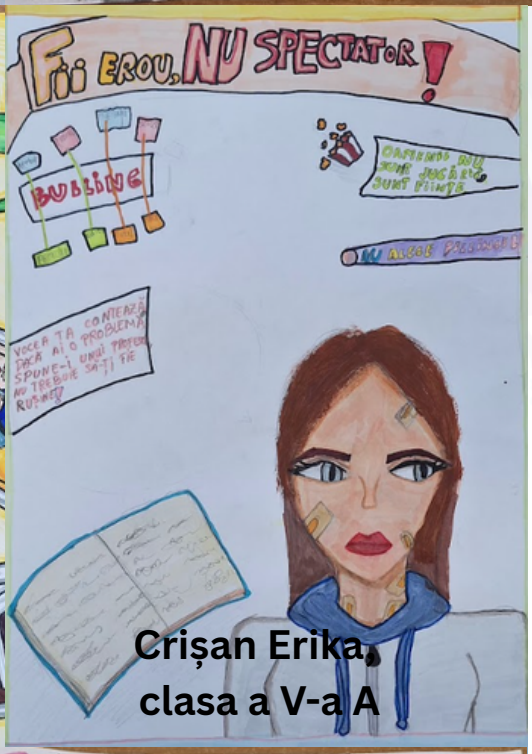

Crișan Erika, clasa a V-a A

Feraru Erika clasa a VI-a B

Gafton Leia și Ivănoiu Ștefania, clasa a VI-a C

Hosopschi Briana, clasa a V-a A

Ioniță Maria, clasa a V-a B

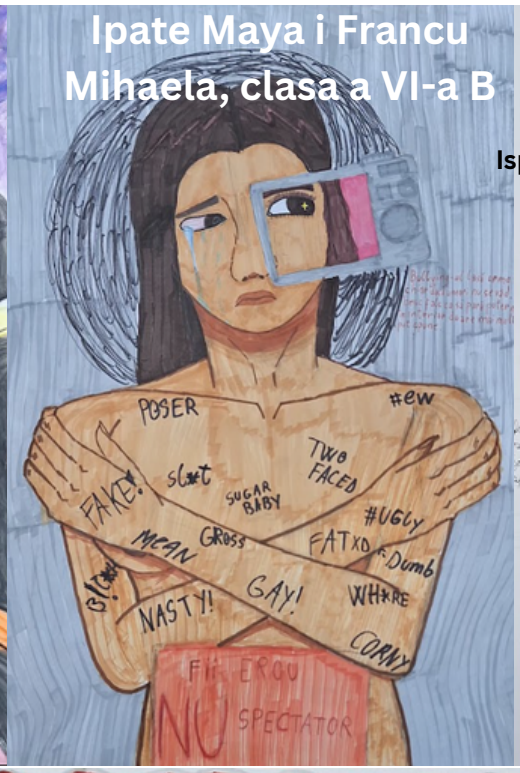

Ipate Maya i Francu Mihaela, clasa a VI-a B

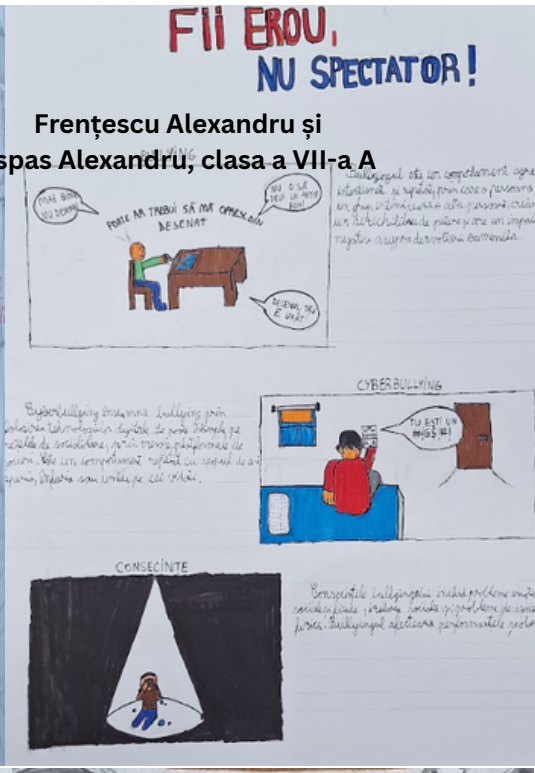

Frențescu Alexandru și Ispas Alexandru, clasa a VII-a A

Ispas Sara, clasa a V-a A

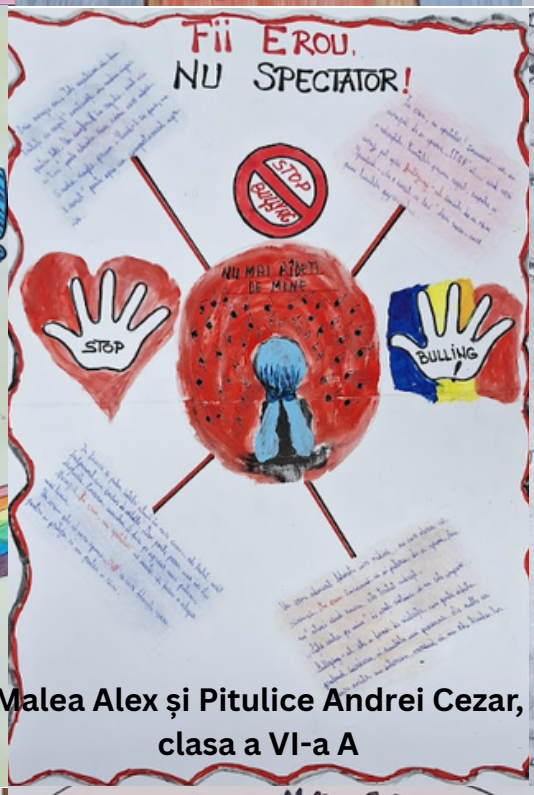

Malea Alex și Pitulice Andrei Cezar, clasa a VI-a A

Mihai Ciprian, clasa a VIII-a B

Mitroi Maria, clasa a VII-a B

Mițu Miruna, clasa a V-a A

Moroianu Daria, clasa a VIII-a A

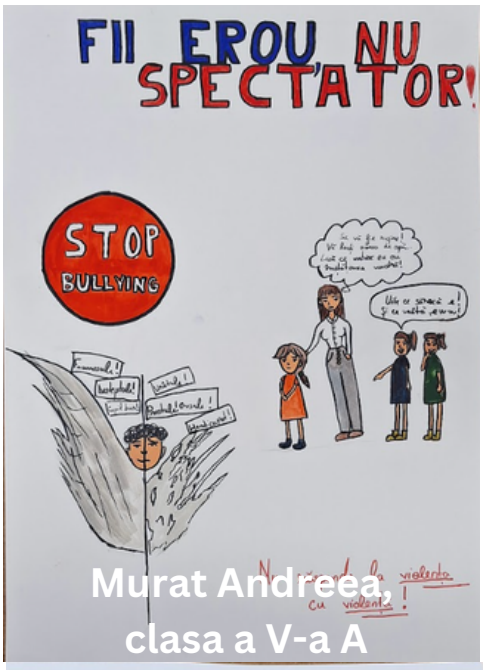

Murat Andreea, clasa a V-a A

Murat Georgiana și Dumitru Alexandra, clasa a VII-a A

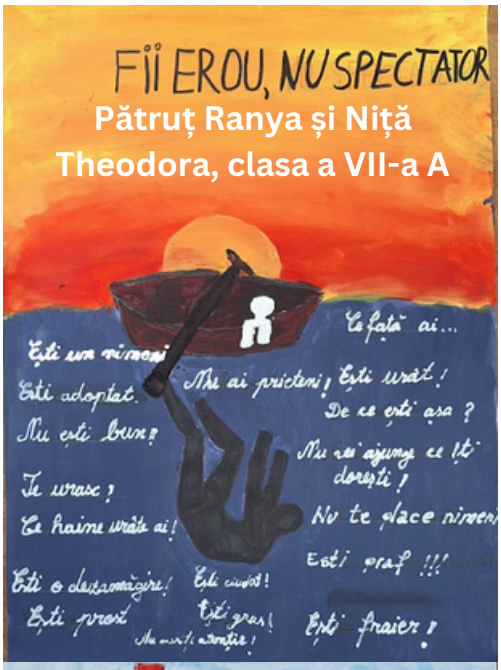

Pătruț Ranya și Niță Theodora, clasa a VII-a A

Popa David, clasa a VII-a B

Popescu Denisa, clasa a V-a A

Radu Briana, clasa a VII-a A

Răducu Andra, clasa a VII-a B

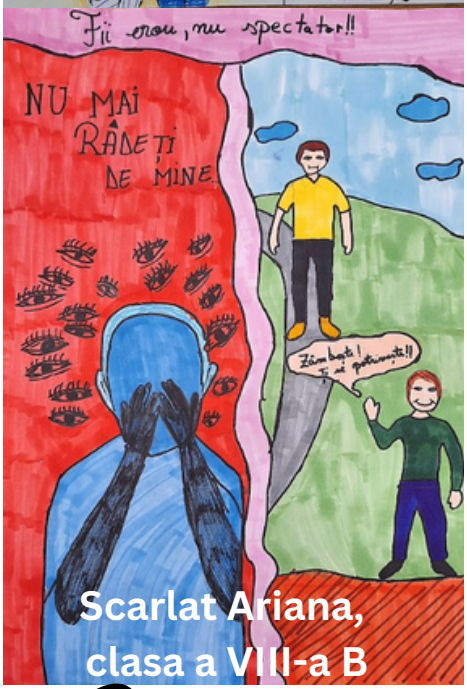

Scarlat Ariana, clasa a VIII-a B

Sele, clasa a VIII-a C

Soare Gabriel și Bordeianu Ștefan, clasa a VI-a C

Toma Eva Maria, clasa a VI-a B

Săndulescu Vlad și Goci Riana, clasa a VI-a A

Baba Costescu Alesia, clasa a VIII-a B

Voicu Natalia, clasa a VII-a A

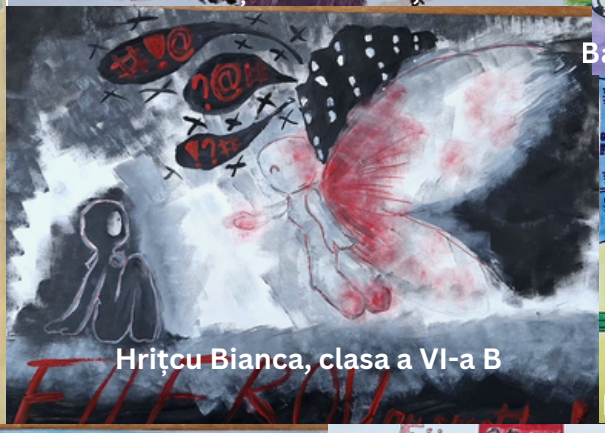

Hrițcu Bianca, clasa a VI-a B

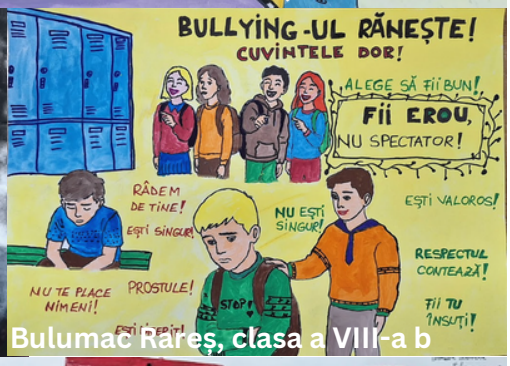

Bulumac Rareș, clasa a VIII-a b

Floarea Ruscu Yarina, clasa a VI-a A

Crăciun Alessa, clasa a V-a B

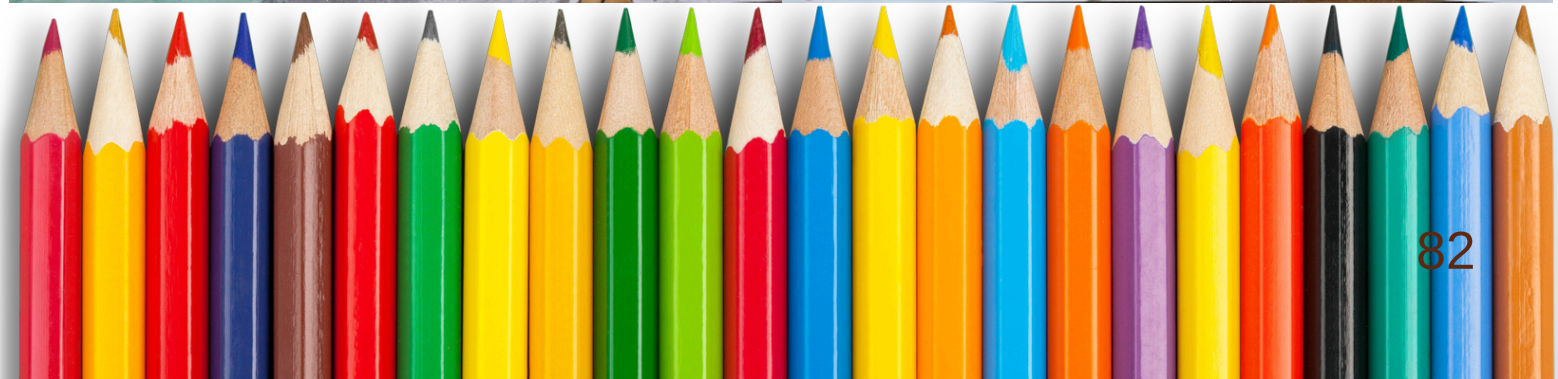

Voicu Natalia, clasa a VII-a A

Popescu Carol, clasa a VIII-a B

Moroianu Daria, clasa a VIII-a A

Hosopschi Briana, clasa a V-a A

Gafton Leia, clasa a VI-a C

Buzatu Aida, clasa a VI-a A

Badea Iris, clasa a VI-a C

Crișan Erika, clasa a V-a A

Brihac Radu, clasa a VIII-a C

Gafton Leia, clasa a VI-a C

Gafton Leia, clasa a VI-a C

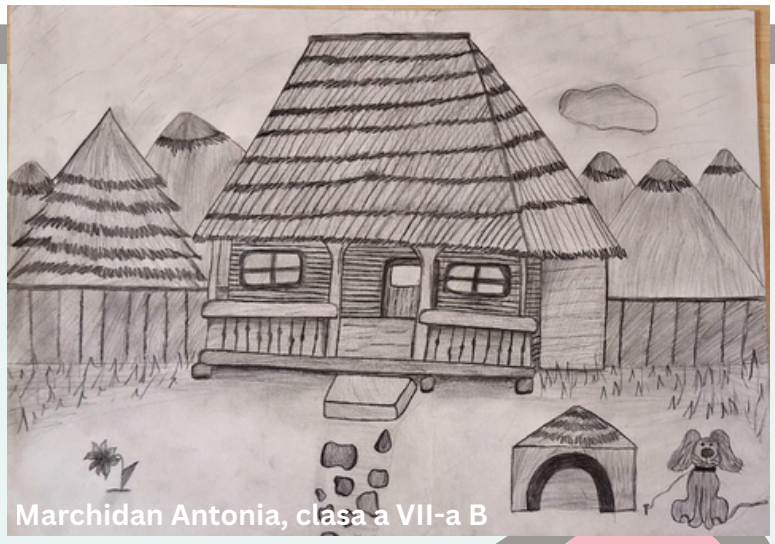

Marchidan Antonia, clasa a VII-a B

Răducu Andra, clasa a VII-a B

Tănase Maria, clasa a VII-a B

Tănase Maria, clasa a VII-a B

Povestea fulgilor de nea

Era o zi de marți când cerul s-a acoperit de nori pufoși, iar vântul a început să șușotească prin copaci. În înaltul cerului, sute de fulgi de nea se pregăteau să pornească într-o călătorie magică spre pământ. Fulgii erau veseli, dansau și se învârteau, nerăbdători să vadă lumea de jos pentru prima dată.

Primul fulg, pe nume Norișor, visa să ajungă pe fereastra unui copil curios. Al doilea, Steluță, își dorea să se așeze pe ramura unui brad și să strălucească în lumina iernii. Iar cel mai mic dintre ei, Puf uleț, voia doar să se joace cu vântul și să danseze cât mai mult în cădere.

Pe măsură ce coborau, fulgii au văzut copii ieșind afară cu săniile și cu bujori în obraji. Râsetele lor răsunau peste tot, iar căsuțele se acopereau încet de un strat alb ca zahărul pudră. Norișor a ajuns chiar pe geamul unui copil care desena, Steluță s-a așezat mândră pe vârful unui brad, iar Puf uleț a continuat să plutească fericit peste tot satul.

Când s-a lăsat seara, fulgii de nea au observat luminișul cald al caselor și s-au bucurat că au adus iarna cu adevărat. Deși fiecare fulg era diferit, toți, împreună, au transformat marțea aceea obișnuită într-o zi magică, plină de zâmbete și visare.

eleva Stănilă Delia, clasa a IV-a A

Rațele

reinterpretarea textului „Lebedele”

Domnea o dată un rege care avea unsprezece fii și o fată, pe nume Eliza. Când mergeau la școală, cei unsprezece prinți scriau cu creioane de diamant pe tăblițe din aur și țineau minte tot ce învățau. Sora lor, Eliza, stătea pe un scăunel cioplit din cristal, răsfoind o carte aurită.

Văduv fiind, regele s-a căsătorit cu o regină rea, care nu iubea copiii. Ea a trimis-o pe Eliza la niște țărani, alungându-i și pe prinți.

- Zburați ca păsările fără glas! le-a spus regina vrăjitoare.

Prinții s-au transformat în unsprezece rațe frumoase ce poartă coroniță și au zburat în văzduhul azuriu.

Când a împlinit nouăsprezece ani, Eliza a fost chemată la castel. Uimită de frumusețea fetei, regina s-a înfuriat, a frecat-o cu zeamă de nucă, a înnegrit-o, apoi i-a încâlcit părul, ca să nu fie recunoscută.

Plângând, Eliza a fugit într-o pădure. S-a așezat pe mușchiul moale și a adormit. Dimineața a mers la un lac și s-a spălat, apoi s-a întâlnit cu o bătrână, pe care a întrebat-o dacă i-a văzut pe prinți.

- Nu, a spus bătrânica, dar ieri am văzut unsprezece rațe pe deasupra râului.

Noaptea, în vis i-a apărut o zână strălucitoare:

- Îi poți salva pe frații tăi! Vezi aceste urzici? Chiar dacă mâinile tale se vor umple de băsici usturătoare, trebuie să le culegi, să le strivești cu picioarele și să obții niște fire din care vei putea țese unsprezece tunici cu mâneci lungi. Le vei arunca peste rațe, iar vraja se va destrăma.

Până atunci, nu trebuie să vorbești, deoarece fiecare cuvânt rostit va face rău fraților tăi.

Fata s-a trezit, s-a rugat, apoi a început să culeagă urzicile. Cu tălpile goale și plină de bășici, le-a zdrobit plângând de durere, a obținut firele, apoi s-a apucat de țesut.

Când țesea a doua cămașă, în fața ei a apărut un tânăr crai, zicându-i:

- Vino cu mine! Dacă ai suflet bun pe cât ești de frumoasă, te voi îmbrăca numai în mătase și o să-mi fii crăiasă.

Craiul a dus-o la castel, apoi a vestit logodna lor. A dus-o în odăile ei, spunându-i:

- Iată lucrurile de care te ocupai! Te vor înveseli, poate!

Eliza a surâs îmbujorată. Craiul a îmbrățișat-o, apoi a vestit nunta.

Noaptea țesea la tunici, însă, când s-o înceapă pe a șaptea, n-a mai avut fire. A pornit spre cimitir, unde a văzut niște vrăjitoare, a spus o rugăciune, a cules urzicile, dar un slujitor a văzut-o și a încercat să-l convingă pe crai că fata este vrăjitoare. În sufletul craiului a încolțit îndoiala.

- Să o judece poporul! spuse el.

Condamnată să fie arsă pe rug, a fost aruncată în temniță. Bucuroasă că i-au dat urzicile și tunicile, fata și-a venit în fire, apoi a continuat lucrul.

Dimineața, mulți oameni erau la poarta orașului să o vadă pe presupusa vrăjitoare arzând, însă fata continua să împletească firele verzi de urzică.

- Uitați-o pe vrăjitoare! spuse mulțimea repezindu-se la ea, dar cele unsprezece rațe au sosit în zbor și au apărat-o. Uimiți, oamenii s-au dat înapoi.

- Este semn ceresc! E nevinovată! șoptiră câțiva oameni.

Ajunsă la rug, Eliza a reușit să arunce toate cele unsprezece tunici peste rațe. Deodată, au apărut unsprezece tineri prinți. Doar cel mai mic avea o aripă în loc de braț, deoarece tunica la care lucrase pe drum avea numai o mânecă.

- Acum pot să vorbesc! strigă Eliza. Sunt nevinovată!

Când vraja a fost destrămată, iar frații Elizei au redevenit oameni, craiul a înțeles că a greșit. Eliza nu fusese niciodată vrăjitoare, ci doar o soră bună, care a suferit în tăcere pentru cei dragi. Craiul i-a cerut iertare și a rugat-o să fie soția lui.

Eliza însă l-a privit cu tristețe și i-a spus că nu mai poate accepta. Ea i-a explicat că iubirea adevărată se bazează pe încredere, iar el nu a avut încredere în ea. A crezut mai repede vorbele slujitorului decât faptele ei bune.

Astfel, Eliza a ales să plece, cu inima împăcată, știind că a făcut ce era drept. Craiul a rămas cu flashback-uri care îi aminteau că putea să omoare un om nevinovat, dar și cu o lecție importantă: dacă nu ai încredere în persoana pe care o iubești, o poți pierde pentru totdeauna.

elev Moise David, clasa a IV-a A

O călătorie surpriză

Pregătirile de Crăciun sunt multe atât acasă, cât şi la Polul Nord, la elfii Moşului Crăciun.

De fapt, în familia Popescu, părinţii şi cei doi copii, Radu şi Maria, îşi pregăteau bagajele pentru călătoria în Rusia, cu avionul. Mama, Ileana, nu prea era încântată de ideea de a zbura cu avionul în această călătorie. I-ar fi fost mai confortabil cu maşina.

La ora 5 ei trebuia să fie la aeroport. Din cauza oboselii s-au trezit târziu şi au pierd zborul pentru excursia programată.

Când nu mai aveau nicio speranţă, după 2 zile, au găsit un alt zbor către Rusia. Familia a rămas surprinsă de norocul pe care l-au avut. Bucuroşi au urcat în avion şi au pornit către destinaţie. Pilotul a decolat pe ruta pe care fiul său a înregistrat-o din greşeală, și anume Polul Nord. Nimeni nu a știut despre noua destinaţie, nici măcar pilotul; acesta pilota în continuare avionul fără nicio grijă.

După 3 ore de zbor continuu, familia a ajuns la „destinaţia cerută”. Pe zăpada cea înaltă, paşii oamenilor scârţâiau. Acela era singurul sunet ce se auzea. Totul era pustiu... În zăpada strălucitoare, Radu a zărit un indicator pe care scria Polul Nord. El şi-a anunţat imediat familia. A vrut să spună şi pilotului, dar acesta decolase deja înapoi, către România.

Mergând cu teamă, prudent, confuzi, copiii au văzut încă un semn pe care scria „Fabrica de Minuni”. Au urmat indiciile pentru a ajunge acolo.

Când au ajuns au dat de mulţi elfi, printre care și cei Polițiști, care i-au percheziţionat. I-au lăsat să intre. Moş Crăciun i-a văzut şi le-a trimis doi dintre cei mai buni Elfi-Ghizi: Mary şi Poly. Aceştia le-au arătat Fabricile Minunate, viu colorate de către Elfii-Constructori, cei mai pricepuţi.

A venit seara. Elfii Menajeri le-au pregătit cea mai bună cameră, cu cea mai confortabilă saltea.

Ziua următoare s-au trezit şi au luat micul-dejun pregătit de Elfii Bucătari, împreună cu toţi cei 1967 de elfi. La masă s-a arătat şi şeful lor, Moş Crăciun. S-au cunoscut mai bine până când cu toţii au căpătat încredere în familie. Moşul le-a povestit că seara au o misiune importantă: să ofere copiilor cadouri de Crăciun. I-a întrebat dacă vor să fie asistenţii lui. Aceştia au acceptat bucuroşi. Au pornit când seara a activat Aurora Boreală, pe cerul negru, îngheţat, astfel colorându-l.

Familia l-a ajutat pe Moş Crăciun să împartă toate cadourile, până la casa lor. El i-a lăsat acolo, răsplătindu-i cu cadouri pentru fiecare. Au primit cărţi de vizită personalizate pe care scria că sunt ajutoarele numărul 1 ale Moşului şi au mai primit sănii pentru a putea zbura la Polul Nord, în fiecare an, în preajma Crăciunului. Chiar dacă la început aterizarea într-alt loc decât Rusia i-a speriat, acum au realizat că de Crăciun unele lucruri capătă magie, iar lor asta li s-a şi întâmplat: *O magie prin care au ajuns pe tărâmul lui Moş Crăciun.*

elev Cristea Adrian
Clasa a IV-a B
Coordonator prof. Oprea Mihaela

IUBESC Crăciunul!

Decembrie este luna mea preferată din an, iar Crăciunul este sărbătoarea pe care o îndrăgesc cel mai mult. Naşterea lui Iisus- sărbătoarea Crăciunului şi Anul Nou aduc un nou început, bucurie şi speranţe.

Sărbătorile de iarnă aduc copiilor fericire, magie, clinchet de clopoţei şi joacă în zăpadă, brad împodobit, daruri şi bucurie de a dărui, traistă cu colindele, mirosuri de bunătăţi, familie reunită, emoţii puternice, puţină lenevie la căldura din casă, relaxare şi timp liber.

Decembrie este o lună frumoasă de la început până la final. Îmi place mult cum orașul se îmbracă în straie de sărbătoare, începând cu Ziua Națională, 1 Decembrie, când orașul este plin de steguleţe tricolore și când urmăresc parada militară.

Îmi place mult să vizitez pe rând fiecare târg de Crăciun din oraș, să mă plimb prin mulțimea de oameni fericiți, să ascult colinde, să beau ceai cald cu scorțișoară, să mănânc turtă dulce, să fac poze cu bradul imens și cu iubitul Moș Crăciun care primește cu drag fiecare copil.

Oraşul este pregătit! Se-apropie Crăciunul. Este o așteptare pe care o simt şi eu din ce în ce mai intensă. E iarnă! E taină! E pace şi iubire!

Dau liber gândurilor şi emoţiei şi strig s-audă lumea: „Iubesc Crăciunul!”

elev Fulop Anton
Clasa a IV-a B
coordonator prof. Oprea Mihaela

Cu drag, MOȘULE

Tu, Moşule, dacă vii,
Sper că dorinţele mi le vei îndeplini.
Bucuros aş fi dacă ai putea,
Să-mi aduci asa ceva:
În primul rând sănătate
De ea să am parte,
Apoi fericire
Pentru familie...

Ca să înfrunt obstacole,
Îmi trebuie puterile:
Curajul şi iscusinţa,
Dreptatea şi voinţa.
Atât de-mi vei dărui
Bucuros le voi primi.

Moşule, nu voi uita:
Bucuria de a primi
E bucuria de a oferi!
,,Cu drag, Moşule...” îți spune;
Adrian după-al să nume.

Cristea Adrian
clasa a IV-aB

7. Învățătura din fața catedrei

TOLERANȚĂ

Toleranța este acea vibrație din suflet care ne învață să privim omul înainte de a vedea diferența. Este felul în care înțelegem că nu toți vorbim la fel, nu toți ne îmbrăcăm la fel, nu toți avem aceleași obiceiuri, dar toți simțim la fel. Toți avem nevoie să fim acceptați, ascultați și respectați.

Toleranța nu înseamnă să fim identici, ci să ne bucurăm de culorile diferite ale lumii. Așa cum un curcubeu nu ar fi frumos dacă ar avea o singură culoare, nici lumea nu ar fi completă fără diversitate. Fiecare om poartă în el o poveste, o tradiție, o limbă sau un vis, iar atunci când alegem să fim toleranți, alegem să ascultăm acea poveste cu inima deschisă.

A fi tolerant înseamnă să întinzi mâna, nu să arăți cu degetul. Să întrebi, nu să judeci. Să accepți că diferențele nu ne despart, ci ne îmbogățesc. Prin toleranță, construim punți între oameni și învățăm că respectul este limbajul pe care toți îl înțelegem.

Cu ocazia Zilei Naționale a Toleranței, sărbătorită pe 16 noiembrie, elevii au participat la o activitate specială dedicată diversității și respectului dintre oameni. Fiecare copil s-a costumat specific unei țări, purtând cu mândrie elemente tradiționale care au adus culoare și emoție în clasă.

Pe rând, elevii au prezentat informații despre toleranță, diversitate, tradiții și obiceiuri specifice țărilor alese. Prin povești, curiozități și exemple simple, copiii au descoperit cât de diferită și, în același timp, cât de frumoasă este lumea în care trăim.

Activitatea a fost un prilej de învățare, dar și de apropiere, în care elevii au înțeles că, indiferent de cultură, limbă sau costum, toți suntem egali și merităm respect. Ziua s-a încheiat cu zâmbete, aplauze și convingerea că toleranța începe cu fiecare dintre noi.

Prof. Georgiana Roșu

RĂMAS BUN,
CLASA
a III-a
VACANTĂ
PLĂCUTĂ !

RĂMAS BUN,
CLASA
a III-a
VACANTĂ
PLĂCUTĂ !

RĂMAS BUN,
CLASA
a III-a
VACANTĂ
PLĂCUTĂ !

RĂMAS
CLASA

Sub aceeași LUMINĂ

Crăciunul nu e o dată din calendar și nici o goană după cadouri frumos împachetate. Crăciunul e *o stare a inimii*. E momentul acela din an în care timpul pare că încetinește doar ca să ne lase să respirăm mai adânc, să ne amintim cine suntem și de unde venim. E lumina caldă care se aprinde în suflet înainte să se aprindă beculețele în brad.

De Crăciun contează să fii acasă. Nu neapărat într-o casă mare sau perfectă, ci acolo unde te așteaptă cineva. Acolo unde ușa se deschide cu un zâmbet, unde vocile cunoscute te strigă pe nume și unde tăcerile nu dor, ci vindecă. Acasă e locul unde poți fi tu, fără măști, fără explicații, cu toate fragilitățile tale puse pe masă, lângă farfuriile cu mâncare caldă.

Crăciunul înseamnă familia adunată în jurul aceleiași mese, chiar dacă nu suntem mereu de acord, chiar dacă viața ne-a schimbat pe fiecare în felul ei. Înseamnă mâini care se caută, priviri care spun „mă bucur că ești aici”, râsete care umplu camerele și amintiri vechi care revin, ca niște colinde tăcute.

De Crăciun nu contează ce primești, ci pe cine strângi în brațe. Contează să fii lângă oamenii dragi, să le simți prezența, să le asculți poveștile, să le porți grijile măcar pentru o seară. Contează să spui „te iubesc” fără grabă, să ierți, să mulțumești, să fii recunoscător pentru lucrurile simple: o masă caldă, un brad, o inimă care bate pentru tine.

În serile de Crăciun, inimile se deschid mai ușor. Oamenii devin mai blânzi, mai adevărați. Lacrimile nu mai sunt ascunse, pentru că dorul nu mai e rușinos. Dorul devine lumină. Dorul devine punte între ce a fost și ce este. Ne e dor de copilărie, de râsul de altădată, de bunici, de vocea mamei care ne chema la masă, de mirosul de cozonac care umplea casa și făcea lumea să pară mai sigură.

Crăciunul ne adună din toate colțurile vieții și ne pune unul lângă altul, cu tot ce suntem. Cu oboseala din ochi, cu speranțele frânte, cu visurile încă neîmplinite. Și pentru câteva clipe, nu mai suntem singuri cu ele. Le împărțim. Le lăsăm să se topească în îmbrățișări lungi, în tăceri pline, în rugăciuni spuse pe jumătate.

prof. înv. primar Roșu Georgiana

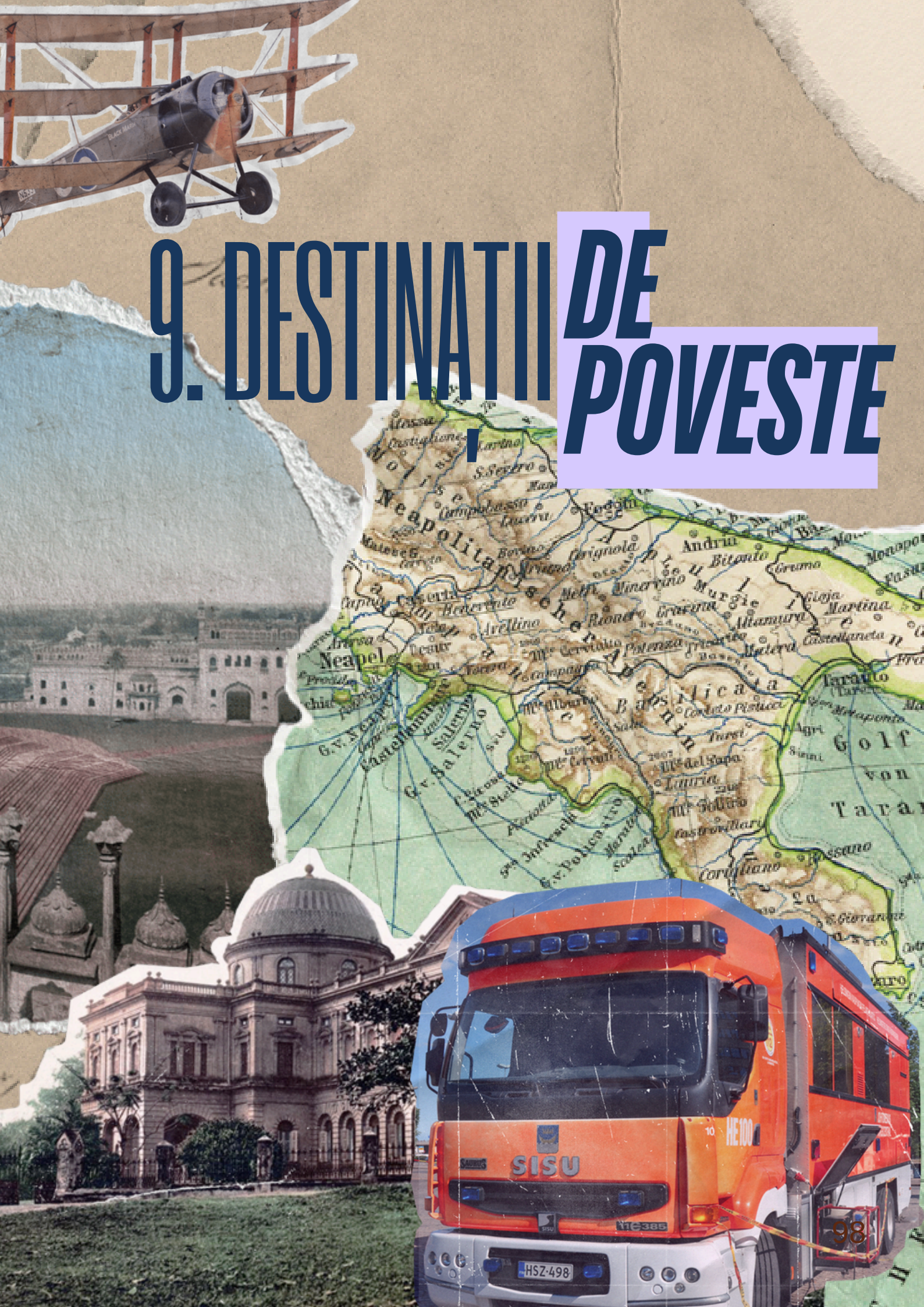
9. DESTINATII DE POVESTE
SISU
HSZ-498
98

O zi în parc

În săptămâna „Școala Altfel”, elevii clasa I A au participat la o excursie recreativă în Parcul Sebastian, unde au desfășurat activități de tip picnic și jocuri în aer liber. Activitatea a inclus exerciții de destindere, jocuri de echipă și momente de socializare în grup. Activitatea a avut un caracter interdisciplinar, îmbinând educația fizică, civică și ecologică, contribuind la coeziunea grupului și la starea de bine a elevilor. Au realizat o omidă din frunze, participând cu mare interes la activitate.

Iată câteva din gândurile lor pentru acea zi:

„Dis de dimineață am plecat cu colegii și doamna învățătoare în Parcul Sebastian. Era o dimineață puțin friguroasă, dar soarele s-a bucurat de venirea noastră în parc și ne-a încălzit cu razele lui. Ne-am distrat, am alergat, iar doamna ne-a surprins cu realizarea unei omizi din frunze. A fost foarte distractiv!

eleva Lobodă Eva Andreea, clasa IA

„Era o zi însorită de toamnă. Cum am deschis ochii am zărit puțin soarele și eram foarte fericită că vom merge în parc. Am ajuns la școală și împreună cu colegii mei și cu doamna învățătoare am pornit către parc. A fost un drum puțin cam lung, dar ne-am bucurat că eram împreună. Acolo am alergat prin iarbă, ne-am jucat, am făcut picnic și o omidă mare din frunze.

A fost foarte amuzant și îmi doresc să mai mergem”.

eleva Ivan Alexia Ioana, clasa IA

„În parc a fost minunat, m-am simțit foarte bine. Mi-au plăcut multe din momentele pe care le-am trăit, însă preferatele mele sunt surpriza pentru colegul meu, Vladimir, care împlinea 8 ani în acea zi și care ne-a servit cu tort și atunci când am adunat frunze și am făcut o omidă drăgălașă”.

eleva Brîndău Clara Amelie, clasa IA

Prof. înv. primar

ANA-MARIA ISPAS

Muzeul Satului - satul bunicilor mei

elev Cristea Adrian
Clasa a IV-a B

În fiecare an școlar săptămâna Şcoala Altfel este un program foarte aşteptat de toți elevii şcolii. Clasa noastră a ajuns în multe destinații de poveste, printre care se numără Muzeul Satului, preferata mea. Bucuria pe care am simțit-o s-a datorat creşterii mele în spiritul tradiţiilor româneşti. Să vă povestesc pe larg.

Când am intrat pe porţile muzeului, mi s-a părut că intru în lumea de care îmi vorbeau bunicii, lume pe care nu credeam că poate fi vreodată posibil să o văd. Credeam că lumea aceea este doar imaginaţia bunicilor la momentul poveştilor de seară.

De la intrare ne-au preluat ghizii care ne-au povestit despre obiceiurile şi tradiţiile păstrate din trecut, despre stilul caselor construite în armonie cu specificul reliefului şi al zonei, despre preocupările de zi cu zi ale familiilor din trecut.

Ne-au fost prezentate casele tradiţionale, interioarele, obiectele folosite de oamenii care îşi asigurau hrana, îmbrăcămintea, încălţămintea cu propriile mâini, lucrând pământul şi crescând animale, transformând produsele în cele necesare traiului zilnic. Dintre obiectele pe care le-am văzut m-au surprins cele cu modele tradiționale viu colorate şi am aflat istoria câtorva simboluri şi culori folosite în decorarea caselor, covoarelor, veşmintelor şi a vaselor de lut.

Ascultând ghidul şi fiind atent la ce ne prezenta, i-am regăsit în mintea mea pe bunici şi poveştile lor pe care nu le credeam aievea. M-a emoţionat propria imaginaţie despre bunicuţa pe care o vedeam cum lucrează până târziu la lumina lumânării sau a lămpii cu gaz, alături de vecinele din sat, ţinându-şi una celeilalte de urât, aflând ce se mai întâmplă prin sat, timp în care mâinile mergeau, şi mergeau, şi mergeau... Mi l-am imaginat şi pe bunicuţul care avea grijă de animale după care intra în casă cu câte un braţ de lemne proaspăt tăiate şi le băga în sobă, frecându-şi mâinile îngheţate. Nu ştiu de ce mi i-am imaginat pe bunici mai mult în anotimpul de iarnă. Probabil gândul la sărbătorile care vor veni în curând m-a făcut să îi văd cu ochii minţii în căsuţa lor, stând la gura sobei în plină iarnă cu zăpezi uriaşe şi ţurţuri la ferestre, cu căţelul lângă pridvor, afară, lătrând rar la câte-o vedenie, poate la Moş Crăciun...

Oare voi, dragi cititori, aţi fost la Muzeul Satului? V-aţi închipuit şi voi bunicii voştri trăind în căsuţele rupte din cărţi de poveşti? Vi l-aţi imaginat pe Moş Crăciun prin sat, în zăpezi sclipitoare, îndrăznind să treacă de câte un câine care-l lătra, anunţându-i prezenţa?

Vă mulţumesc, dragi bunici, că mi-aţi sădit în inimă iubire faţă de trecutul neamului şi ştiu că, atunci când îmi va fi dor de poveştile voastre, pot merge în vizită la Muzeul Satului!

Prof. înv. primar
OPREA MIHAELA-ADELINA

Excursia noastră din „Săptămâna Altfel” la Predeal

În „Săptămâna Altfel”, clasa noastră, împreună cu domnul diriginte, profesorul de Educație fizică și sport Ionuț Streinu, a pornit într-o excursie de neuitat la Predeal. Am plecat cu trenul dis-de-dimineață, iar drumul a fost plin de voie bună, râsete și povești. Odată ajunși la gară, o mașină ne-a preluat și ne-a dus până la pensiunea unde urma să ne cazăm. Acolo ne aștepta prânzul cald, numai bun după călătorie.

După ce am mâncat, am pornit împreună în parcul din apropiere. Aerul de munte, copacii înalți și liniștea pădurii ne-au făcut să ne simțim ca într-o poveste. Ne-am plimbat, am făcut fotografii și ne-am bucurat de peisajele superbe până când a venit timpul să ne întoarcem la pensiune pentru cină.

Seara a continuat cu mult entuziasm, deoarece urma petrecerea noastră de Halloween. Fiecare coleg și-a pregătit cu grijă costumul, iar rezultatul a fost spectaculos: vampiri, vrăjitoare, supereroi și personaje misterioase au umplut sala. Am organizat o paradă a costumelor, iar domnul diriginte ne-a oferit note pentru originalitate și prestație. Toată lumea s-a distrat, a dansat și a râs, iar atmosfera a fost minunată. La final, ne-am retras în camere și ne-am pregătit de culcare.

Dimineața, după micul dejun, ne-am strâns bagajele și am plecat către următoarea activitate: sania-bob. Acolo ne-am simțit extraordinar — am prins viteză, ne-am întrecut și am râs fără oprire. A fost una dintre cele mai distractive părți ale excursiei.

După ce ne-am încheiat aventura pe sanie, ne-am îndreptat spre gara din Predeal. Acolo, domnul diriginte ne-a surprins cu o masă neașteptată: pizza pentru toată clasa! Bucuria noastră era de nedescris, iar cutiile de pizza s-au golit imediat.

La final, ne-am urcat în tren, obosiți dar fericiți, și am plecat spre casă cu amintiri minunate și cu promisiunea că aceasta nu va fi ultima noastră excursie împreună.

eleva Floarea Ruscu Yarina, clasa a VI-a A

Excursia mea

Mi-a plăcut foarte mult excursia din Săptămâna altfel, dar cel mai mult mi-a plăcut picnicul de lângă izvor, unde am încercat să fac un pod.

Mi-aș fi dorit să aflu puțin mai multe la salină, dar și la locul cu suveniruri din apropriere, cel pe care l-am ales pentru picnic și la cel de lângă salină. Cât am fost cazați la hotel, cred că m-am distrat cum nu am mai făcut-o vreodată. După cină am mers la piscină, unde nu am vrut să stau prea mult în așa fel încât să am timp să-mi usuc părul. Mai pe seară am mers la Erika în cameră pentru a ne distra 5 minute. Am fost cel puțin o oră și la Maria în cameră, unde am auzit mai multe glume și ne-am uitat la trenduri pe TikTok. În mare, pot spune că am iubit această excursie și va rămâne acolo în inima mea.

eleva Sara Berzovan, clasa a V-a A

Excursie de suflet

În această excursie mi-a plăcut foarte mult la Muzeul Satului, un loc extraordinar de frumos. Pe de altă parte, m-am distrat enorm la hotel în compania colegilor mei dragi. Dupa care am plecat cu toții spre salină, un loc foarte mare și plin de tot felul de atracții.

Am admirat frumoasa Mănăstire dintr-un Lemn. Nu am uitat de popasul la McDonald's. Acolo am mâncat și am plecat iute spre București. Eram cu toții așa bucuroși că am fost în această excursie.

eleva Anton Antonia, clasa a V-a A

EXCURSIE CA ÎN CLASA A VIII-A

Excursia la care am participat a fost o experiență complexă și plină de activități interesante, care mi-au oferit atât momente educative, cât și momente de relaxare alături de colegi și profesori. Am plecat dimineața devreme, iar atmosfera din autocar a fost una plăcută. Toată lumea era entuziasmată, iar pe drum am discutat, am ascultat muzică și am admirat peisajele. Deși drumul a fost lung, nu m-am plictisit, pentru că a fost o ocazie bună să petrec timp cu colegii și să ne apropiem mai mult unii de alții.

Prima noastră oprire a fost la Muzeul Satului Vâlcean, un loc încărcat de istorie și cultură. Acolo am fost întâmpinați de un ghid care ne-a prezentat pe înțelesul nostru povestea locului, importanța lui și câteva detalii interesante pe care nu le știam. Am vizitat diferite zone, am observat arhitectura, obiectele expuse și am făcut multe fotografii. Mi-a plăcut că ghidul a reușit să explice într-un mod captivant, astfel încât informațiile au fost ușor de înțeles și memorat. Apoi ne-am oprit lângă un râu pentru a face un picnic cu toții.

După această vizită, am mers mai departe către Bisericuța Dintr-un Lemn. Acolo am fost implicați în mici exerciții de echipă sau am avut ocazia să explorăm zona pe cont propriu. Activitățile au fost gândite astfel încât să ne stimuleze creativitatea, atenția și spiritul de colaborare. A fost foarte plăcut să lucrăm împreună cu colegii și să ne ajutăm unii pe alții. De asemenea, am avut ocazia să punem întrebări și să aflăm informații suplimentare de la organizatori.

Am avut și o pauză mai lungă, în care am putut să ne plimbăm, să ne cumpărăm câte un suvenir și să ne relaxăm. Eu și colegii mei am profitat de ocazie pentru a face câteva poze de grup, pentru a explora împrejurimile și pentru a ne bucura de aerul curat și de atmosfera liniștită. Această parte a excursiei a fost mai liberă și ne-a permis să ne simțim bine fără presiunea timpului.

În jurul prânzului, ne-am oprit într-un loc unde am putut să mâncăm și să ne odihnim puțin. A fost un moment în care am povestit între noi despre ce ne-a plăcut cel mai mult până atunci, iar fiecare dintre noi a avut o impresie diferită. În același timp, am simțit că excursia ne-a unit mai mult ca grup și ne-a oferit ocazia să ne cunoaștem mai bine.

După-amiaza, înainte de a ne întoarce acasă, am mai făcut o scurtă oprire la Salina Ocnele Mari, unde am vizitat zona, am admirat peisajul și am făcut ultimele fotografii. Deși eram deja puțin obosiți, a fost o oprire plăcută și relaxantă.

Drumul înapoi a fost liniștit. Mulți dintre colegi s-au odihnit, iar alții au continuat discuțiile sau au ascultat muzică. Când am ajuns acasă, eram obosiți, dar foarte mulțumiți. Excursia a fost nu doar o ocazie de învățare, ci și o experiență frumoasă, plină de momente de neuitat. M-am întors cu amintiri plăcute, cu fotografii frumoase și cu o stare generală de bine.

ELEV ANDREI TRÎNCĂ, CLASA A VIII-A A

Prof. coordonator Ana Puncioiu

Excursie de toamnă

Într-o zi de toamnă am mers în excursie cu clasa mea. Excursia urma să țină două zile și așa a fost. Eu am rămas uimită că excursie e de două zile. Ziua următoare, la cinci dimineață, m-am trezit și asta s-a întâmplat pentru că la 7:00 dimineața plecam spre destinație, dar am mai făcut opriri la benzinărie să mâncăm. După o oră sau două am ajuns la Muzeul Satului. Acolo ne-am dus câteva copii la toaletă. După aceea, ne-am dus în case, dar mai întâi ghidul ne-a povestit cu har de câteva locuințe și școli cum existau pe vremuri. Ei nu aveau ghiozdane, dar aveau, în schimb, o gentuță în care se căra o tăbliță. Se spunea că dacă nu mai aveau loc să scrie, ei ștergeau, dar să știți că se învăța și pe atunci. Aveau și o cretă, iar pe tăblițe era o parte de lecție din materiile Matematică și Limba română. După aceea, ne-am oprit la *Mănăstirea dintr-un Lemn*, iar acolo am cumpărat două brățări, însă când pupam toți icoanele, una din iconițe avea geam și, din păcate, eu nu am văzut geamul. Am dat cu nasul în geam, cum se mai întâmplă. Am făcut și un picnic și imediat după ne-am dus la lacul cu nuferi, dar nuferii erau închiși și după aceea am ajuns la cazare. Unii colegi au petrecut timpul liber în parc, alții la piscină.

A doua zi am plecat la 9:30 de la cazare, dar am pierdut cartela și îmi era frică de faptul că trebuie să plătesc, dar nu am plătit. După ce am plecat, ne-am oprit la salină. Am petrecut două ore acolo sau așa cred, dar nu mai țin minte cu exactitate. Abia apoi am pornit spre casă. Am avut parte de multe opriri pe drum. Am trecut și pe la McDonald's. La ora 20:00 am ajuns în fața școlii. Am avut parte de o excursie reușită.

Eleva Ciutac Sofia, clasa a V-a A

Excursie în *Săptămâna altfel*

Excursia organizată în *Săptămâna altfel* a fost o experiență nouă pentru că a fost prima dată când am fost într-o excursie de două zile cu Școala.

M-am entuziasmat de când am aflat de ea. Prima zi m-am sculat de dimineață și mi-am pregătit mâncarea pe care urma să o iau. La ora 6:40 dimineața am ajuns în fața școlii, entuziasmată de plecare.

Prima oprire demnă de menționat a fost la benzinărie. A doua oprire a fost la Muzeul Satului. A treia oprire a fost la Băile Olănești, unde am mers pe jos până la un izvor mic, unde am făcut un picnic și a fost foarte distractiv.

După ce am mâncat am mers pe jos până sus de drum, iar la întoarcere am decis să mai mergem până la Lacul cu Nuferi. După acest drum de 2 ore cu tot cu picnic am mers la hotel, am luat cina și fiecare a ales o activitate. A doua zi de dimineață am luat micul-dejun și am mers la mănăstirea din fața hotelului.

Ne-am pus bagajele în autocar și am plecat la următoarea oprire. Prima oprire de a doua zi mi-a plăcut cel mai mult pentru că am fost la Oceanele Mari, unde fiecare a mers unde a vrut timp de o oră, iar eu am fost la *carts* și a fost distractiv, apoi mi-am luat sare de baie și am plecat. A doua oprire de a doua zi a fost pe seară la o benzinărie. A fost foarte distractiv și îmi doresc mai multe excursii dintre acestea!

Eleva Andreea Murat, clasa a V-a A

EXCURSIE LA BĂILE OLĂNEȘTI

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 143 A ORGANIZAT ANUL ACESTA O EXCURSIE DE DOUĂ ZILE LA BĂILE OLĂNEȘTI. AM FOST ÎMPREUNĂ CU MAI MULTE CLASE, LUCRU CARE A ADUS DISTRACȚIA LA COTE MAXIME, ATÂT PENTRU NOI, CÂT ȘI PENTRU CEILALȚI.

DRUMUL A FOST DESTUL DE LUNG, LUCRU CARE LE-A FĂCUT PE DOAMNELE COORDONATOARE SĂ IA HOTĂRÂREA DE A NE OPRI ÎN MAI MULTE LOCURI, ÎNAINTE DE A AJUNGE LA CAZARE. UNUL DINTRE ACESTEA A FOST LA MUZEUL VÂLCEAN. ACESTA ESTE UN MUZEU ETNOGRAFIC ÎN AER LIBER, SITUAT ÎN LOCALITATEA BUJORENI. A FOST ÎNFIINȚAT ÎN ANUL 1969 ȘI DESCHIS PUBLICULUI ÎN 1974, PE O SUPRAFAȚĂ DE APROXIMATIV OPT HECTARE. UNA DINTRE PIESELE DE REZISTENȚĂ ALE ACESTUI MUZEU ESTE BISERICA DE LEMN.

DUPĂ CE NE-AM CAZAT, AM MÂNCAT BINE ȘI AM PRIMIT NIȘTE CLĂTITE EXTRAORDINAR DE DELICIOASE, SĂ-ȚI LINGI DEGETELE, NU ALTCEVA. ULTERIOR AM PLECAT ÎNTR-O DRUMEȚIE PÂNĂ LA IZVORUL 24. MERGÂND ÎN CONTINUARE, CURIOȘI FIIND, AM DESCOPERIT UN LAC CU NUFERI. DEOARECE NI SE FĂCUSE IARĂȘI FOAME, AM POPOSIT PE MALUL LACULUI ȘI AM FĂCUT UN PICNIC ÎN NATURĂ. NE-AM FĂCUT MAI MULTE POZE, UMBRIȚI ȘI ÎNCÂNTAȚI TOTODATĂ DE SPLENDOAREA PEISAJULUI DIN JURUL NOSTRU, CUCERITOR. SEARA, FIECARE A ALES CUM SĂ-ȘI PETREACĂ TIMPUL LIBER. UNII AU VIZIONAT MECIUL DE FOTBAL CU DOMNUL PROFESOR DE EFS, ALȚII AU MERS ÎN PARC SAU LA TERENURILE DE FOTBAL DISPONIBILE, DAR EU AM PREFERAT SĂ MERG LA PISICINĂ, UNDE DIN PUNCTUL MEU DE VEDERE A FOST CEL MAI DISTRACTIV. NOAPTEA A COBORÂT REPEDE PESTE NOI. DIMINEAȚA A FOST ȘI MAI RAPIDĂ. NE-AM TREZIT, AM MÂNCAT MICUL-DEJUN ȘI NE-AM URCAT ÎN AUTOCAR ȘI AM PLECAT SPRE URMĂTOAREA DESTINAȚIE.

PRIMA LOCAȚIE VIZITATĂ DIN ACEA ZI A FOST BISERICUȚA DE LEMN DIN OLĂNEȘTI. AM PĂRĂSIT STAȚIUNEA PE O PLOAIE MOCĂNEASCĂ, ÎNDREPTÂNDU-NE SPRE SALINA OCNELE MARI. ACEASTA ESTE UNA DIN CELE MAI CUNOSCUTE SALINE DIN ROMÂNIA, SITUATĂ ÎN JUDEȚUL VÂLCEA. ESTE RENUMITĂ PENTRU GALERIILE SALE FOARTE LARGI ȘI PENTRU ZONA TURISTICĂ, MODERNIZATĂ, DIN SUBTERAN. ÎN ACEASTĂ SALINĂ PUTEM SĂ NE RELAXĂM, SĂ VIZITĂM BISERICUȚA ȘI MULTE ALTELE SIMILARE. DIN NOU, FIECARE A ALES CUM SĂ-ȘI OCUPE TIMPUL. EU AM JUCAT PING-PONG ȘI AM STAT CU PRIETENII MEI LA O CAFEA, APOI AM VIZITAT ACEA BISERICUȚĂ ȘI AM MERS CĂTRE AUTOCAR. PENTRU CĂ NI S-A FĂCUT FOAME NE-AM OPRIT LA MCDONALD'S, UNDE AM LUAT PRÂNZUL. DUPĂ CE-AM MÂNCAT, AM PLECAT LA MĂNĂSTIREA DINTR-UN LEMN. LEGENDA SPUNE CĂ ÎN VREMURI VECHI, UN CĂLUGĂR A GĂSIT ÎN PĂDURE O ICOANĂ A MAICII DOMNULUI ÎNTR-UN TRUNCHI SCORBUROS DE STEJAR. ICOANA ERA LUMINOASĂ ȘI SE ZICE CĂ AR FI APĂRUT ÎN MOD MIRACULOS. CĂLUGĂRUL A CONSIDERAT ACEST LUCRU UN SEMN DIVIN, AȘA CĂ A HOTĂRÂT SĂ RIDICE ÎN ACEL LOC O MĂNĂSTIRE FĂCUTĂ DIN LEMNUL UNUI SINGUR STEJAR - DE AICI ȘI NUMELE ,,DINTR-UN LEMN". ACEASTĂ BISERICĂ A FOST ULTIMUL OBIECTIV AL EXCURSIEI. DIN PĂCATE, AICI S-A FINALIZAT EXCURSIA NOASTRĂ, CARE, CEL PUȚIN DIN PUNCTUL MEU DE VEDERE, A FOST UNA DIN CELE MAI REUȘITE EXCURSII DE PÂNĂ ACUM, DAR CU SIGURANȚĂ VOR URMA ȘI ALTELE.

ELEVA CAMELIA ANDREI, CLASA A VIII-A A

PROFESOR COORDONATOR ANA PUNCIOIU

Excursie la Olănești

Mie mi s-a părut o experiență foarte frumoasă când am mers în excursie. De asemenea, noi ne-am distrat, mai ales în autocar deoarece Doamna Dirigintă Punicioiu Ana ne-a pus melodii populare și toată lumea a început să cânte.

Pe drum noi am văzut niște priveliști foarte frumoase, mai ales la munte.

Am vizitat multe locuri, cum ar fi Muzeul Satului și Salina Ocnele Mari.

Atunci când am ajuns la hotel, Doamna Dirigintă ne-a lăsat să mergem în camere și să ne schimbăm. De asemenea, am luat și cina.

După cină unii din noi am mers la piscină, alții ne-am dus în parc.

Mi-a plăcut pentru că am stat două zile și pentru că ne-am distrat.

Îmi doresc foarte mult să mai facem excursii.

Vă iubim Doamna Dirigintă Puncioiu!

ELEVA MACOVEI ALEXANDRA, CLASA A V-A A

O excursie de neuitat

În „Săptămâna altfel” am avut parte de una dintre cele mai frumoase activități ale acestui an școlar – o excursie de o zi în orașul Constanța.

Am plecat dis-de-dimineață cu trenul, însoțită de colegii mei de clasă, de colegii de la alte două clase și de doamna dirigintă, de diriginții celorlalte două clase și de către domnul director.

Am plecat extraordinar de încântată deoarece era prima experiență cu trenul din viața mea și era pentru prima dată când vizitam marea în alt anotimp decât vara. Călătoria cu trenul a fost cu adevărat deosebită. Am avut parte de o atmosferă frumoasă de grup. Am glumit, am discutat despre toate și am privit peisajele de pe geam, așteptând nerăbdători să ajungem la destinație.

Odată ajunși în Constanța, ne-am îndreptat spre Microrezervația din acest oraș. Acolo am văzut multe animale și păsări, cel mai interesant moment fiind întâlnirea noastră cu papagalii, încercarea noastră de a comunica cu ei. A fost un moment în care am țipat la papagali, iar aceștia au țipat la noi la rândul lor.

După vizita de la Microrezervație am plecat cu toții spre Cazino. A fost o plimbare lungă, la pas, dar totuși foarte frumoasă pentru ca parte dintr-un grup mare și vesel.

Ajunși la Cazino am fost întâmpinați de o atmosferă de povești, de un castel, din care lipseau servitorii și Fetii-Frumoși. Acolo am vizitat sala, unde se organizează diferite spectacole sau activități, dar și o altă sala de bale, în care se aflau niște ecrane mari, pe care apăreau imagini cu modul în care suntem văzuți, percepuți de anumite animale marine.

Vizita de la Cazino a continuat cu o plimbare frumoasă, scăldată de razele calde ale soarelui, pe faleza Mării Negre, unde am făcut foarte multe poze. De pe faleză ne-a fost foarte ușor să ajungem pe malul mării, unde am putut sta pe nisip și unde cei mai curajoși colegi au intrat cu picioarele în apa rece a mării.

Drumul de întoarcere a fost un drum liniștit deoarece toți eram foarte obosiți.

Despre asta este vorba în programul ,,Școala altfel”: de altfel de activități decât cele zilnice, alături de colegi și domnii profesori, de locuri noi și de momente de neuitat.

ELEVA SCARLAT ARIANA-MARIA, CLASA A VIII-A B
PROF. COORDONATOR CONDRUZ NEACȘA

PRIMUL MEU ZBOR

ELEVA SARDARE ANTONIA – GABRIELA, CLASA I A
COORDONATOR, PROF. ÎNV. PRIMAR ISPAS ANA – MARIA

BUNĂ! EU SUNT ANTONIA, AM 8 ANI ȘI SUNT ÎN CLASA I.

TOAMNA ACEASTA AM AVUT O EXPERIENȚĂ GROZAVĂ: PRIMUL MEU ZBOR CU AVIONUL. DESTINAȚIA ALEASĂ DE PĂRINȚII MEI A FOST VERONA – ITALIA. VOI AȚI AUZIT DE *ROMEO ȘI JULIETA*? EU AM AVUT OCAZIA SĂ VIZITEZ CELEBRA EI STATUIE!

DEȘI A FOST FOARTE AGLOMERAT, A FOST O EXPERIENȚĂ DE NEUITAT.

A DOUA ZI, DUPĂ CE AM MÂNCAT CEA MAI BUNA PIZZA MARGHERITA, NE-AM URCAT ÎN TREN ȘI AM VIZITAT FRUMOASA VENEȚIA – ORAȘUL CU STRĂZI PE APĂ.

A FOST MINUNAT! ABIA AȘTEPT URMĂTOAREA CĂLĂTORIE!

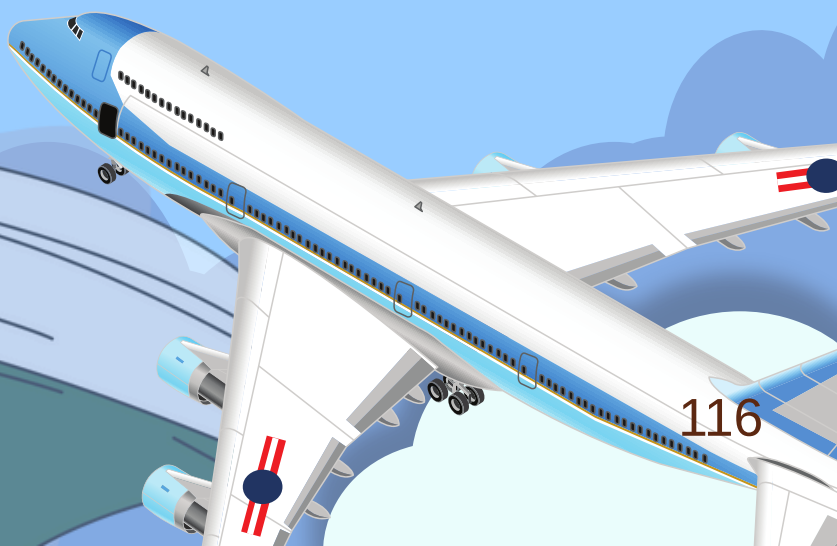

ECHIPA DE REDACȚIE

COORDONATORI:

DIRECTOR prof. Chiță Dan-Alexandru
DIRECTOR ADJ. prof. Staicu Ionelia

REDACTOR-ȘEF:

Prof. înv. primar Oprea Mihaela-Adelina

CORECTORI:

DIRECTOR prof. Chiță Dan-Alexandru

COLABORATORI:

Prof. înv. primar Ispas Ana-Maria
Prof. înv. primar Anton Lavinia
Prof. înv. primar Drossu Florina
Prof. Istrate Mariana
Prof. Puncioiu Ana
Prof. Condruz Neacșa
Prof. Dan Alexandra Luiza
Prof. Rădoi Dorinel
Prof. Streinu Ionuț
Prof. Prală Mariana
Prof. Stănică Loredana
Prof. consilier școlar Cenac Ionela-Florentina
Prof. Brhanović Klara

COPERTĂ:

Prof. înv. primar Roșu Georgiana
Prof. înv. primar Geabot Cristina
Prof. înv. primar Ioniță Daniela

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

Prof. înv. primar Geabot Cristina
Prof. înv. primar Ioniță Daniela
Prof. înv. primar Roșu Georgiana
Prof. înv. primar Măcești Alexandra

Elevi:

- Alecu Diana Maria, clasa I B
- Anagnastopol Kevin Andrei, clasa I B
- Anton Anais-Maria, clasa I A
- Anton Antonia, clasa a V-a A
- Arapalea Mara-Andreea, clasa a IV-a B
- Asolomiei Andrei Ștefan, clasa a VIII-a A
- Asolomiei Teodora, clasa a V-a B
- Baba-Costescu Alesia, clasa a VIII-a B
- Barac David, clasa I B
- Barbu Sofia Maria, clasa I B
- Bădulescu Andreea, clasa I A
- Berzovan Lisa-Maria, clasa I A
- Berzovan Sara, clasa a V-a A
- Brihac Radu, clasa a VIII-a C
- Brîndău Adela-Sophia, clasa a IV-a B
- Brîndău Clara Amelie, clasa I A
- Bulumac Rareș, clasa a VIII-a B
- Butnaru Sofia-Maria, clasa a IV-a B
- Butănescu Luca, clasa I B
- Buzatu Aida, clasa a VI-a A
- Chirtoacă Sofia, clasa I A
- Ciobanu Gabriel, clasa I A
- Ciutac Sofia, clasa a V-a A
- Cojocaru Petru, clasa I C

Școala ne oferă rădăcini puternice prin valori și aripi lungi prin cunoaștere.

- Constantin Alexandru, clasa I A
- Constantin Bianca, clasa a VIII-a A
- Costache Izabela, clasa a VI-a B
- Crăciun Alessa, clasa a V-a B
- Cristea Adrian, clasa a IV-a B
- Crișan Erika, clasa a V-a A
- Dobrogeanu Faustina Andra, clasa a VII-a B
- Dumitru Alexandra, clasa a VII-a A
- Feraru Erika, clasa a VI-a B
- Floarea Ruscu Yarina, clasa a VI-a A
- Frențescu Alexandru, clasa a VII-a A
- Fulop Anton, clasa a IV-a B
- Gafton Leia-Elisa, clasa a VI-a C
- Goci Riana, clasa a VI-a A
- Giugăl Maria Antonia, clasa a VII-a A
- Hrițcu Bianca, clasa a VI-a B
- Hosopschi Briana, clasa a V-a A
- Ignea Denisa, clasa a IV-a A
- Ioniță Maria, clasa a V-a B
- Ipate Maya, clasa a VI-a B
- Ispas Alexandru, clasa a VII-a A
- Ispas Amalia Ioana, clasa a IV-a B
- Ivan Alexia Ioana, clasa I A
- Ivănoiu Ștefania, clasa a VI-a C
- Lobodă Eva Andreea, clasa I A
- Macovei Alexandra, clasa a V-a A
- Marin Rebeca Antonia, clasa I C
- Matiaș Paula, clasa I A
- Mihai Ciprian, clasa a VIII-a B
- Mitroi Maria, clasa a VII-a B
- Mițu Miruna, clasa a V-a A
- Moise David, clasa a IV-a A
- Moise Sara, clasa a IV-a A
- Moroianu Daria, clasa a VIII-a A
- Munteanu Andreas Vladimir, clasa I B
- Murat Andreea, clasa a V-a A
- Murat Georgiana, clasa a VII-a A
- Niță Theodora, clasa a VII-a A
- Pană Antonia Maria, clasa I A
- Pană Lucas-Gabriel, clasa a IV-a B
- Pătruț Ranya, clasa a VII-a A
- Pavel Gabriel-Iulian, clasa a IV-a B
- Pițigoiu Denis Ionuț, clasa I A
- Popa David, clasa a VII-a B
- Popescu Carol, clasa a VIII-a B
- Popescu Denisa, clasa a V-a A
- Radu Briana, clasa a VII-a A
- Răducu Andra, clasa a VII-a B
- Rogojinaru Florentin, clasa I B
- Săndulescu Vlad, clasa a VI-a A
- Scarlat Ariana-Maria, clasa a VIII-a B
- Sele, clasa a VIII-a C
- Soare Gabriel Ionuț, clasa a VI-a C
- Stan Ioana, clasa I A
- Stănilă Delia, clasa a IV-a A
- Stoica Alma, clasa I A
- Tabacu Nicolas Mihai, clasa I B
- Tacliciu Bianca Ștefania, clasa a VIII-a B
- Tănase Maria, clasa a VII-a B
- Toma Andreas Fabian, clasa a VII-a A
- Toma Eva Maria, clasa a VI-a B
- Trandafir Aris, clasa I A
- Trîncă Andrei, clasa a VIII-a A
- Urse Andrei Mathyas, clasa I B
- Voicu Anastasia Rebeca, clasa I A
- Voicu Natalia Luiza, clasa a VII-a A

Revistă școlară trimestrială

ISSN 3091-0358

ISSN-L 3091M0358